

Οι αναμνήσεις μας

Α΄ Αρσάκειο-Τοσίτσειο
Δημοτικό Σχολείο

Η διευθύντριά μας

Ξεφυλλίζοντας...το βιβλίο του Δημοτικού
Γράφοντας ...τη δική μας Ιστορία

2013-2019

Έξι χρόνια στο Δημοτικό!

Έξι χρόνια μάθησης, δημιουργίας, εξέλιξης!

Έξι χρόνια που σε βοήθησαν να οικοδομήσεις την προσωπικότητά σου, να γνωρίσεις καλύτερα τον εαυτό σου και τις ικανότητές σου, να μάθεις να συνεργάζεσαι με την ομάδα σου, να προχωράς στο δρόμο της μάθησης και της ζωής με τις δικές σου δυνάμεις.

Η σχέση μας ήταν ξεχωριστή...από όλες τις απόψεις, έχουμε πολλά να «διαβάσουμε» στις σελίδες της προσωπικής μας ιστορίας στο Δημοτικό, γιατί εκτός από Διευθύντριά σου ήμουν και η δασκάλα σου στο μάθημα της Ιστορίας. Ήταν η καλύτερη μου ώρα στο σχολείο! Την ώρα αυτή σε βοηθούσα να γνωρίσεις την Ιστορία των νεότερων χρόνων της πατρίδας μας και να εκτιμήσεις ότι είσαι πολίτης ενός μικρού κράτους με μεγάλη ιστορία και σπουδαίο πολιτισμό!

Με ένα γεγονός από τη «προσωπική μας ιστορία» διάλεξα να σε αποχαιρετήσω...

Στη γιορτή της αποφοίτησης, την Παρασκευή 7 Ιουνίου 2019, μας τίμησε με την παρουσία της η πιο αγαπημένη συγγραφέας των παιδιών, η Αγγελική Βαρελλά! Παρακολούθησε διακριτικά τη γιορτή μας στις τελευταίες κερκίδες του θεάτρου και όταν τυχαία τη συνάντησα στο τέλος της εκδήλωσης, μίλησε με λόγια θαυμασμού για όσα σπουδαία έκανες εκείνο το βράδυ. Αυτό θέλω να το ξέρεις και να είσαι περήφανος για τη μεγάλη τιμή, που είχες τη σημαντικότερη μέρα του Δημοτικού, από μια μεγάλη συγγραφέα της παιδικής λογοτεχνίας!

Θεωρώ χρέος μου να καταγράψω το γεγονός, γιατί είναι σελίδα της δικής μας ιστορίας και να σε αποχαιρετίσω με μια αλφαβήτα που μου παρέδωσε για εσένα την Εβδομάδα Βιβλίου στη Βιβλιοθήκη του Σχολείου μας η αγαπημένη μας, Αγγελική Βαρελλά.

Εύχομαι όσα γράφει να τα τηρήσεις στη ζωή σου και να προχωράς πάντα μπροστά για τα Ωραία, τα Μεγάλα και τα Αληθινά που σε περιμένουν και εύχομαι να τα συναντήσεις, να τα κάνεις δικά σου και να είσαι ευτυχισμένος άνθρωπος!

Με αγάπη απέραντη
Η Διευθύντρια του Α΄ Αρσακείου-Τοισσιεύου Δημοτικού Σχολείου Εκάλης
Ελισάβετ Βιτζηλαίου

Μια ευχή από την Αγγελική Βαρελλά

Στον μικρό μαθητή και τη μικρή μαθήτριά που φεύγει από το Δημοτικό και μπαίνει στο Γυμνάσιο

Σου χαρίζω πολλά **Α** για να **ανεβαίνεις**, όλο ν' **ανεβαίνεις**. Και πολλά **Β** για τα επόμενα **βήματά** σου. Το **Γ** σ' έφερε κιόλας στο **Γ**υμνάσιο. Το **Δ** θα σου θυμίζει το **Δ**ημοτικό. Σου δίνω κι ένα **Ε** για να 'σαι **ευτυχισμένος** κι ένα **Ζ** για να χαίρεσαι τη **ζ**ωή. Μια ζωή γεμάτη **ή**λιους που αρχίζουν από **Η**. Το **Θ** και το **Ι** στα χαρίζω για να επικαλείσαι τον **Θ**εό και τον γλυκύτατο **Ι**ησού. Πρόσεξε το **Κ** να μη χάσεις. Είναι το **κ**ουράγιο. Και το **Λ** να προσέξεις. Είναι η **λ**ογική. Το **Μ** είναι της **μ**άνας. Οι ευχές της πάντα θα σε ακολουθούν μαζί με το **Ν** που περιμένει κι είναι η **ν**ιότη σου. Πάρε το **Ξ** μαζί σου για την **ξ**εγνοιασιά αλλά και το **Ο** σου είναι απαραίτητο για να έχεις ένα **ό**ραμα. Το **Π** σου το χαρίζω για να χαράξεις την **π**ορεία σου. Και το **Ρ** για να τη σπείρεις με **ρ**όδα - όσα γίνεται. Και μην ξεχνάς ποτέ το **Σ** το **σ**χολείο σου, γιατί αυτό σου έμαθε με **Τ** τα **τ**ραγούδια της γνώσης. Είθε το **Υ** να σου χαρίζει **υ**γεία. Κι το **Φ** να **φ**ωτίζει με **φ**ως τα σκοτεινά μονοπάτια, ώστε να είναι άφθονα τα **Χ** για άφθονα **χ**αμόγελα που να ευφραίνουν την ψυχή σου γεμάτη πάντα από **Ω**, για τα **Ω**ραία και τα Μεγάλα.

Με αγάπη
Αγγελική Βαρελλά

Οι δασκάλες μας

Το τέλος του Δημοτικού σηματοδοτεί το ξεκίνημα ενός νέου κεφαλαίου στη ζωή σας. Θα βαδίζετε σε νέες διαδρομές γεμάτες με περισσότερη ελευθερία, νέες προκλήσεις αλλά και υποχρεώσεις. Να έχετε εμπιστοσύνη στις δυνάμεις σας και θα πραγματοποιήσετε όλα τα όνειρά σας.

η δασκάλα σας
της Α' τάξης (για το Στ'2)
Αθηνά Γιαννάκη

Αγαπημένα μου παιδιά της Στ' τάξης, Χαίρομαι πολύ που σας βλέπω να μεγαλώνετε χρόνο και να είστε έτοιμα ν' ανεβείτε το επόμενο σκαλί της εκπαίδευσης, πιο δύσκολο και πιο απαιτητικό απ' αυτό που ζήσατε κοντά μας. Είμαι σίγουρη όμως πως όλα όσα κατακτήσατε στο Δημοτικό μαζί με την αγάπη όλων μας, θα σας βοηθήσουν να πατήσετε γερά και.. «να στοχεύσετε ψηλά...στο φεγγάρι... Αν πέσετε από 'κει το πολύ πολύ να βρεθείτε στ' αστέρια!!!»

Με όλη μου την αγάπη,
η δασκάλα σας

της Γ' τάξης (για το Στ'2)
και της Δ' τάξης (για το Στ'1)
Μαριάννα Δήμιζα

Αγαπημένα μου Εκτάκια, Αποχαιρετώντας το Δημοτικό σας καμαρώνουμε, για όλα όσα έχετε κατορθώσει όλα αυτά τα χρόνια.

Οι ευχές μου για καλή πρόοδο, υγεία, δημιουργικότητα και αγάπη μεταξύ σας θα σας συνοδεύσουν στο καινούριο σας ξεκίνημα.

Συνεχίστε την προσπάθεια και τον αγώνα σας με επιμονή και πάθος. Η μόρφωση και η πνευματική καλλιέργεια είναι αυτοσκοπός, πέρα από τα επιτεύγματα και τα όνειρα που θα πραγματοποιήσετε.

Με όλη μου την αγάπη,
Η δασκάλα σας στη Β' τάξη
Μαρία Χωριανοπούλου

Μόνο με την καρδιά βλέπεις καλά
Την ουσία δεν τη βλέπουν τα μάτια.

Μικρός πρίγκιπας
Αγαπημένο μου παιδί

Εύχομαι πάντα να είσαι υγιές και ευτυχισμένο, χαρούμενο και γελαστό, δεν μπορώ να σου δώσω άλλη συμβουλή. Όπως λέει και ένας αγαπημένος μου συγγραφέας, δεν μπορούσα να προβλέψω ποια μονοπάτια ήταν ικανά να σε τραβήξουν σε ύψη άγνωστα σε

μένα. Κι ωστόσο πάντα στην καρδιά μου το ήξερα βαθιά πως κάποτε θα αγγίξεις ένα αστέρι. Όταν το δω δεν θα ξαφνιαστώ !

Με αγάπη η δασκάλα σου της Γ' Δημοτικού
Πέγκυ Μπερερή

Αγαπημένα μου παιδιά, Σηκώστε τις άγκυρες και με φουσκωμένα τα πανιά, αρμενίστε! Κατακτήστε θάλασσες, απάτητες στεριές γνωρίστε! Με ΦΑΡΟ την καρδιά, το ήθος και την ανθρωπιά:

Με πολλή αγάπη,
Λουκία Λουκαδάκου

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2013: Χεράκια μικρά, ματάκια γεμάτα αγωνία, καρδούλες ανοιχτές και πρόθυμες να δεχθούν και να δώσουν αγάπη άνευ όρων...τα Πρωτάκια του σχολείου μας...τα δικά μου Πρωτάκια...εσείς αγαπημένα μου παιδιά...

ΙΟΥΝΙΟΣ 2019: Έξι χρόνια μετά, ήρθε η ώρα να σας αποχαιρετήσω και να σας ευχηθώ καλή συνέχεια στο ταξίδι της γνώσης, καλή συνέχεια στο ταξίδι της ζωής, στο ταξίδι που μαζί ξεκινήσαμε μέσα σε τούτο το σχολείο...

Σας εύχομαι μέσα από την καρδιά μου διαρκώς να προοδεύετε και να πετυχαίνετε τους στόχους σας.

Με απέραντη αγάπη
Η δασκάλα σας της Α' τάξης
(για το Στ'1)
Νάσια Παπαφίτσου

Σχέση μαθητή - δασκάλου.
Σχέση πάνω και πριν απ' όλα ανθρώπινη.
Ο δάσκαλος βάζει την τέχνη της γνώσης και δείχνει τον τρόπο.
Ο μαθητής βάζει τη χαρά της μάθησης και δείχνει τον δρόμο.
Πορεύονται μαζί, αφήνοντας την ψυχή να δείχνει τον λόγο.

Η σχέση μου με εσάς.
Μία σχέση αγάπης.
Μία σχέση παντοτινή, γιατί μην ξεχνάτε, όπως έλεγε και ο αγαπημένος μας Βίνσεντ:

«Η αγάπη είναι κάτι αιώνιο.

Μπορεί να αλλάζει η μορφή, αλλά όχι η ουσία».

Με περηφάνια και αγάπη,
η δασκάλα σας
της Ε' τάξης (για το Στ'2)
Κατερίνα Ταταράκη

Ο ιδανικός δάσκαλος είναι εκείνος που γίνεται γέφυρα
για να περάσει αντίπερα ο μαθητής του.

Κι όταν πια του διευκολύνει το πέρασμα, αφήνεται χαρούμενα να γκρεμιστεί,
ενθαρρύνοντας τον μαθητή του να φτιάξει δικές του γέφυρες.

(Ν. Καζαντζάκης)

Με μεράκι, πνεύμα και ψυχή χτίσαμε αυτή τη γέφυρα.

Και τώρα που σας βλέπω να διανύετε τα τελευταία μέτρα,
και να περνάτε στην αντίπερα όχθη,
συνεχίζοντας τον φωτεινό και ιδιαίτερο δρόμο σας,
ήρθε η στιγμή να τη δω να γκρεμίζεται.

Αφήνομαι λοιπόν χαρούμενη και σας βλέπω να προχωράτε με θάρρος.

Με εκείνο το θάρρος που έχουν όλοι όσοι πιστεύουν στην αλήθεια των ονείρων τους.

Και να μην ξεχνάτε ότι «όλα τα όνειρά μας μπορούν να γίνουν πραγματικότητα, αν έχουμε
το θάρρος να τα πετύχουμε!» (Walt Disney)

Με υπερηφάνεια και εμπιστοσύνη
στον καθένα και στην καθεμία από εσάς,
η δασκάλα σας
Κατερίνα Ταταράκη

Υ.Γ.

Ωστόσο μία άλλη γέφυρα επιστροφής
θα στέκει πάντοτε
να αγκαλιάσει, να στηρίξει και να θυμίζει
την ΑΓΑΠΗ.

Στεφανία Αναστασίου

Τα έξι αυτά χρόνια που πέρασα στο Δημοτικό ήταν αξέχαστα και οι αναμνήσεις πάρα πολλές! Στην πρώτη δημοτικού, την πρώτη μέρα που μπήκα μέσα στην τάξη, ένιωσα αμήχανα. Όμως, καθώς περνούσε ο καιρός, έκανα φίλεις και άρχισα να είμαι πιο «δυνατή» και να αποκτώ νέες αναμνήσεις. Μία από αυτές είναι η εμπειρία που έζησα στους διαγωνισμούς, στους οποίους συμμετείχα, αλλά και βραβεύτηκα. Επίσης, δε θα ξεχάσω τα φεστιβάλ των χωρών στα οποία συμμετείχα. Ακόμη, οι εκδρομές στην Kinderland είναι μία από τις αναμνήσεις των έξι αυτών χρόνων, αφού διασκεδάζα με τους φίλους μου. Αυτές είναι μερικές από τις πιο ξεχωριστές αναμνήσεις μου στο Δημοτικό.

Εκτός από αναμνήσεις άρχισα να κάνω και σχέδια για το μέλλον.

Μετά από δέκα χρόνια μάλλον θα τελειώνω το Πανεπιστήμιο και στη συνέχεια θα αρχίσω το Μεταπτυχιακό μου. Μάλλον θα ασχοληθώ με την Ιατρική, διότι λατρεύω αυτές τις επιστήμες, αλλά μπορεί και με το animation, επειδή είναι μία από τις αγαπημένες μου ασχολίες. Επιπλέον, θα πηγαίνω εκδρομές μόνη μου ή μαζί με φίλους σε διάφορα μέρη. Έτσι φαντάζομαι τον εαυτό μου όταν θα είμαι 22 ετών.

Σοφία Βασιλοπούλου

Μια πολύ ξεχωριστή ανάμνηση που θα θυμάμαι από το Δημοτικό είναι οι ωραίες στιγμές που περνάμε κάθε χρόνο στην κατασκήνωση Kinderland που παίζουμε ατελείωτες ώρες στα γήπεδα μπάσκετ, στα beachvolley και που καθόμαστε στη μεγάλη πρασινάδα και μιλάμε. Φέτος χαίρομαι ιδιαίτερα που θα πάμε σε αυτή την κατασκήνωση, γιατί θα παίξουμε μπουγέλο και νομίζω πως θα περάσουμε τέλεια. Επίσης μου αρέσουν και δεν πρόκειται να ξεχάσω ποτέ τις στιγμές και τα γέλια που ρίχνουμε με τις φίλες μου στα διαλείμματα καθώς παίζουμε διάφορα παιχνίδια. Άλλα πάνω από όλα δεν θα ξεχάσω τις χαρές με τις κολλητές μου που τις αγαπώ πολύ και αυτές τις στιγμές δεν θα τις ξεχάσω ποτέ. Και μια άλλη ξεχωριστή ανάμνηση είναι γενικά όλα τα ομαδικά παιχνίδια που παίζουμε στη

γυμναστική και περνάμε πολύ ωραία και ελπίζω να μην σταματήσουμε να τα παίζουμε μέχρι να τελειώσει η χρονιά. Ελπίζω να μην σταματήσουμε να κάνουμε παρέα, όταν πάμε Γυμνάσιο.

Μετά από δέκα χρόνια φαντάζομαι τον εαυτό μου πιο σοβαρό και γεμάτο εμπειρίες από όλα αυτά τα χρόνια. Πιστεύω ότι θα έχω μάθει αρκετά πράγματα για να περάσω σε ένα καλό Πανεπιστήμιο και να πιάσω μια καλή δουλειά. Τον φαντάζομαι ψηλό, ελπίζω όμορφο και θα ήθελα εκτός από τα μαθήματα να έχω χρόνο και να πηγαίνω βόλτες με τις φίλες μου. Θα ήθελα να έχω μακριά μαλλιά και ωραίο πρόσωπο. Πάντα ήθελα να περάσω σε ένα Αμερικάνικο Πανεπιστήμιο και να ζήσω μόνιμα εκεί. Ελπίζω να τον πετύχω αυτόν τον στόχο, όταν μεγαλώσω.

Αλέξανδρος Βλάχος

Οι καλύτερες στιγμές του Δημοτικού ήταν η γιορτή για την Επέτειο του Πολυτεχνείου, το STEM με την F1 και η τελευταία μέρα της Ε' Δημοτικού. Καθήσαμε στις σκάλες που οδηγούσαν στην τάξη μας και βγάλαμε μια αναμνηστική φωτογραφία. Επίσης, οι δραστηριότητες με τον DaVinci[σφυρί, καταπέλτης, πόλη] ήταν πάρα πολύ ωραίες, όπως και οι δραστηριότητες με τον κ. Γεωργουλέα. Ωραίος ήταν και ο κύκλος. Το αγαπημένο μου, όμως, από όλα, ήταν το λεύκωμά ΜΑΣ, το <<ΣΤ'1 4EVER>>. Νομίζω όμως ότι η καλύτερη στιγμή δεν έχει έρθει ακόμα. Ανυπομονώ για την καλοκαιρινή γιορτή. Είμαι σίγουρος ότι δε θα την ξεχάσω ποτέ! Πώς φαντάζομαι τον εαυτό μου δέκα χρόνια αργότερα; Μμμμ... Σίγουρα λίγο πιο αδύνατο! Θα είμαι μάλλον φοιτητής. Θα ήθελα να σπουδάσω Χημεία. Ελπίζω να τα καταφέρω! Θα ήθελα να έχω φίλους και να περνάμε όμορφα όλοι μαζί. Θα ήθελα να έχω κοντά μου την οικογενειά μου. Δεν ξέρω αν θα μπορέσω να κάνω όλα μου τα όνειρα πραγματικότητα, υπάρχουν στιγμές που φοβάμαι. Δε θα σταματήσω όμως να προσπαθώ! Καλή τύχη σε όλους μας!

Μαριάννα Βλάχου

Έχω πολλές αναμνήσεις από τα έξι χρόνια του Δημοτικού. Οι πιο σημαντικές για μένα είναι οι εκδρομές που κάναμε. Δεν θα ξεχάσω ποτέ τις εκδρομές στην Kinderland. Παιζαμε όλη μέρα και περνούσαμε υπέροχα. Αξέχαστες θα μου μείνουν και οι γιορτές που κάναμε αλλά και αυτές που παρακολουθήσαμε. Σε δέκα χρόνια θα είμαι 22 χρονών. Θέλω να πιστεύω ότι θα είμαι τελειόφοιτη μιας σχολής που θα μου αρέσει. Θα μένω σε άλλη πόλη, ίσως στη Θεσσαλονίκη, μαζί με κάποια φίλη μου. Η ζωή μου θα είναι τελείως διαφορετική. Θα ήθελα να είμαι ανεξάρτητη και να μπορώ να κάνω πολλά πράγματα.

Δημήτρης Βούρβαχης

Φέρνοντας στον νου μου τα έξι χρόνια του Δημοτικού – για να γράψω αυτές τις γραμμές – συνειδητοποιώ ότι ήταν τα καλύτερα χρόνια που πέρασα. Έχω πάρα πολλές αναμνήσεις μα ξεχωρίζω λίγες από αυτές. Όπως για παράδειγμα στην Τρίτη Δημοτικού που φυτέψαμε τα δικά μας δεντράκια και βλέπαμε μέρα με τη μέρα να μεγαλώνουν μαζί μας. Οι πιο ξεχωριστές όμως αναμνήσεις είναι αυτές της Έκτης – καθώς οι φιλίες είχαν δέσει πια, ο κύκλος του YouthPower που συλλογιστήκαμε σαν έφηβοι πια, οι ωραίες εκδρομές κ.α. Τις αναμνήσεις αυτές θα τις φυλάξω για πάντα σαν το πιο πολύτιμο θησαυρό!

Σε δέκα χρόνια φαντάζομαι τον εαυτό μου ότι θα είμαι απόφοιτος του Πολυτεχνείου. Μετά τις σπουδές μου θα εφεύρω κάτι χρήσιμο που θα διευκολύνει την καθημερινότητα των ανθρώπων.

Αγάπη Γάσπαρη

Έχουμε περάσει πολλές ξεχωριστές αναμνήσεις εγώ και οι συμμαθητές μου από την πρώτη δημοτικού. Μερικές από αυτές είναι: οι υπέροχες σχολικές εκδρομές όπως η Kinderland αλλά και η εκπαιδευτική επίσκεψη μας στα άτομα με ειδικές ανάγκες, οι καταπληκτικές δράσεις που κάνουμε μέσα στην τάξη από την πρώτη κιόλας δημοτικού, τα πάρτι, τα παζάρια του σχολείου μας με τα ωραία σνακ και γλυκίσματα καθώς και τα υπέροχα δώρα και οι εορταστικές εκδηλώσεις του σχολείου. Τα πιο έντονα συ-

ναισθήματα που έχω νιώσει μέσα σε αυτό το καταπληκτικό σχολείο, κατά τη γνώμη μου, είναι όταν πρωτομπαίνω σε μια τάξη και όταν φεύγω από αυτή για τελευταία φορά.

Μετά από δέκα χρόνια θέλω να πιστεύω πως θα είμαι στο τέταρτο έτος στη γυμναστική ακαδημία και υστέρα θα ήθελα να δουλέψω σε ένα γυμναστήριο. Όμως το όνειρο μου είναι να πάρω μέρος σε Ολυμπιακούς Αγώνες!!!

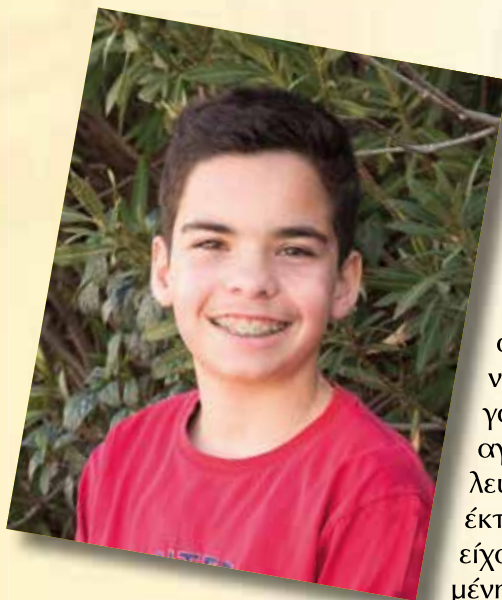
Νίκος Γιαννόπουλος

Τα έξι χρόνια που ήμουν στο Δημοτικό πέρασα καλές και κακές στιγμές. Από αυτές τις στιγμές έχουν μείνει ξεχωριστές αναμνήσεις. Πολλές ωραίες στιγμές πέρασα με τους φίλους μου στα διαλείμματα παίζοντας, μιλώντας και γελώντας. Επίσης περνάγαμε πολύ ωραία πηγαίνοντας σε εκδρομές, μαθαίνοντας και διασκεδάζοντας. Και πώς να ξεχάσω που νωρίς το πρωί, πριν αρχίσει το μάθημα μαζευόμασταν όλοι γύρω από το τραπέζι στη γωνία της τάξης και παίζαμε επιτραπέζια; Άλλη μια ανάμνηση είναι όλες οι δραστηριότητές που κάναμε στο σχολείο. Μας επισκέφθηκαν συγγραφείς, είδαμε θεατρικές παραστάσεις μέχρι και δικό μας βιβλίο γράψαμε και τυπώσαμε. Μια ξεχωριστή όμως ανάμνηση είναι το πρόγραμμα YouthPower και ο «κύκλος» που κάναμε φέτος στην έκτη με την κ. Κατερίνα. Οι δράσεις αυτές ήταν κάτι διαφορετικό το οποίο δεν είχαμε ξαναζήσει. Θεωρώ πως θα μείνει ως ένα ξεχωριστό πράγμα στη σχολική μου ζωή.

Σε δέκα χρόνια θα είμαι 22 χρονών. Με φαντάζομαι να βρίσκομαι σε μια πόλη και να κάνω ένα μεταπτυχιακό καθώς φαντάζομαι πως σε αυτή την ηλικία θα έχω τελειώσει τις βασικές μου σπουδές. Δεν είμαι σίγουρος για το τι θα σπουδάσω ακόμα, αλλά το πιθανότερο είναι να ασχοληθώ με την πληροφορική και τον προγραμματισμό ηλεκτρονικών υπολογιστών.

Διονύσης Γκίνης

Θυμάμαι που στην τρίτη Δημοτικού είχαμε κάνει το πρώτο μας παζάρι. Δίπλα μου στον πάγκο ήταν ο Δήμος. Ο πάγκος μας είχε γεμίσει με πράγματα. Τελικά όμως τα πουλήσαμε όλα. Έπειτα την ίδια χρονιά πήρα το πρώτο μου μετάλλιο στον στίβο στα 600 μέτρα. Τότε ήμουν πολύ χαρούμενος. Στην τετάρτη Δημοτικού παρουσιάσαμε στους γονείς μας μια μικρή γιορτή στην τάξη της θεατρικής αγωγής. Επειδή δεν είχαμε ξανακάνει γιορτή δυσκολεύτηκα να μάθω τα λόγια και αγχώθηκα λίγο. Στην έκτη δημοτικού κάναμε πάρα πολλές δράσεις γιατί είχαμε μια καταπληκτική δασκάλα. Όμως η αγαπημένη μου ήταν όταν πήγαμε σε ένα ίδρυμα με ανθρώπους που έχουν πρόβλημα. Εκεί τους βοηθήσαμε και

είδαμε τις κατασκευές που είχαν κάνει, όπως ζωγραφίες, στολίδια και άλλα. Μετά από δέκα χρόνια φαντάζομαι ότι θα είμαι ψηλός, αδύνατος, όμορφος και αθλητικός τύπος, όπως τώρα. Θα ήθελα να έχω περάσει στη Γυμναστική Ακαδημία και να έχω πάρει δίπλωμα οδήγησης, ώστε να πηγαίνω εκδρομές με τους φίλους μου.

Λασοκράτης Γριμπαβιώτης

Αυτά τα έξι χρόνια του Δημοτικού είχα πολλές ξεχωριστές αναμνήσεις. Στην Πρώτη Δημοτικού μια ανάμνηση που θυμάμαι είναι όταν ήρθαν τα εκτάκια μας και μας πήραν απ' το χέρι και διαβάσαμε μαζί τους ένα βιβλίο. Στη Δευτέρα Δημοτικού θυμάμαι ότι η δασκάλα μας τότε η κ. Χωριανοπούλου για κάθε διαγώνισμα που περνάμε 10 μας έκανε από ένα μικρό δωράκι. Ένα χρόνο αργότερα με την κ. Πέγκυ είπαμε τα χελιδονίσματα και κάναμε την ημέρα της πιτζάμας. Από εκείνη την ημέρα θυμάμαι πως μας κοίταγαν τα άλλα παιδιά του σχολείου. Στην Τετάρτη Δημοτικού κάναμε τις σκυταλοδρομίες φρούτων. Έπειτα μετά από έναν χρόνο επισκεφτήκαμε τα μελλοντικά μας πρωτάκια (νηπι-αγωγάκια). Στην τελευταία χρονιά του Δημοτικού περάσαμε εκπληκτικά. Αυτή η χρονιά είναι μοναδική, επειδή έχουμε μια εξαιρετική δασκάλα την κ. Κατερίνα. Ένα από τα πολλά που θα μου μείνουν αξέχαστα τη φετινή χρονιά είναι οι βιογραφίες των ποιητών που συντάξαμε στο δικό μας βιβλιαράκι.

Μετά από δέκα χρόνια σίγουρα θα έχω αλλάξει πολύ. Πρώτον θα έχω ψηλώσει πάρα πολύ και θα έχω βγάλει τα σιδεράκια που φοράω. Επίσης θα έχω γένια και θα έχω διαφορετικές ασχολίες από ότι έχω σήμερα και θα με ενδιαφέρουν άλλα πράγματα. Όταν μεγαλώσω θα είμαι φοιτητής σε μια σχολή. Επίσης πιστεύω ότι θα κάνω πιο πολλές τρέλες. Όμως η άποψη μου είναι ότι όσο και να μεγαλώσω ο χαρακτήρας και η καρδιά θα μείνουν ίδια.

Ελεάννα Δερβάκου

Έξι χρόνια πέρασαν γεμάτα χαμόγελα και αναμνήσεις που δεν θα ξεχάσω ποτέ γι' αυτό δεν θα αρχίσω να τις λέω, γιατί δεν θα τελειώσουμε ποτέ. Ίσως να πω μόνο μια. Τότε στην Kinderland... κάθε χρόνο που πηγαίναμε περνάγαμε υπέροχα. Τα αγόρια παίζανε μπάλα, εμείς τα κορίτσια κουτσομπολεύαμε, τρέχαμε στην κατηφόρα και όλοι μαζί τρώγαμε σουβλάκια και γρανίτες, όταν ζηλεύαμε τα εκτάκια που παίζανε μπουγέλο. Ενώ εμείς περιμέναμε την έκτη για να παίξουμε. Μα πάντα ξέραμε πως όσο κι αν θέλαμε να πάμε στην έκτη δημοτικού στο τέλος θα έπρεπε να αποχωριστούμε. Τώρα που έφτασε η ώρα

καταλαβαίνουμε τι είναι ο αποχωρισμός.

Ελεάννα, ναι εσύ εκεί είσαι είκοσι δύο χρονών τώρα. Σε θυμάμαι τότε που καθόσουν στο θρανίο σου και διάβαζες τα ποσοστά για την κυρία Κατερίνα. Ενώ τώρα ξέρω ότι πας να γίνεις μια ψυχολόγος, αλλά και μια καλή κοπέλα που δεν θα ξεχνάει τη διασκέδαση και την ανάγκη του ανθρώπου για ξεκούραση. Που θα κανονίζει ταξιδάκια και πάρτι για τις φίλες της και επισκέψεις στο παλιό της σχολείο. Που δε θα αγνοεί όμως το διάβασμα και τις εξετάσεις, γιατί όπως έλεγε και η κυρία Κατερίνα: «συν Αθηνά και χείρα κίνει». Τέλος μην ξεχνάς να ακολουθείς την καρδιά σου!

Θοδωρής Δρόσος

Το Δημοτικό για εμένα, ήταν και είναι ακόμα μια από τις πιο όμορφες περιόδους της ζωής μου. Γνώρισα πολλούς καλούς φίλους και στο μυαλό μου, χαράχθηκαν αξέχαστες αναμνήσεις που ποτέ δεν θα ξεθωριάσουν ή θα χαθούν. Θυμάμαι τότε, που όταν μπήκα για πρώτη φορά στην πρώτη δημοτικού, που γνώρισα όλα τα παιδιά. Αμέσως, έπιασα φιλίες και αρχίσαμε να παίζουμε. Έκανα τακτική παρέα, με όλα τα παιδιά με αποτέλεσμα, να δημιουργηθούν δυνατές και όμορφες σχέσεις που διαρκούν και διαρκούν, και πιστέψτε με θα διαρκέσουν για πολλά χρόνια ακόμα.

Σε δέκα χρόνια από τώρα, εγώ θα σπουδάσω ιατρική και φαντάζομαι ότι, θα μου τρώει όλον τον χρόνο. Αλλά, πάντα θα έχω χρόνο να σκέφτομαι τους θαυμάσιους συμμαθητές μου και την υπέροχη δασκάλα μου, την κυρία Κατερίνα Ταταράκη για τις ωραίες δράσεις και το YouthPower που μας έκανε. Αγάπησα το Δημοτικό και θα είναι πάντα χαραγμένο στην καρδιά μου.

Νικόλας Ζεϊμπέογλου

Η αγαπημένη μου ανάμνηση από το Δημοτικό είναι η πρώτη μέρα του σχολείου. Ήμουν πολύ χαρούμενος και ενθουσιασμένος, επειδή έκανα πολλούς καινούργιους φίλους και κάποιοι από αυτούς παρέμειναν και οι καλύτεροι σημερινοί μου φίλοι. Ένωθα το χτυποκάρδι των πρώτων λεπτών στα θρανία, περίμενα με αγωνία, να γνωρίσω την πρώτη μου δασκάλα, είχα ανυπομονησία να δω πως θα ήταν η πρώτη μας επαφή. Αγωνιούσα για το αν θα με συμπαθούσε, αν θα ήταν το ίδιο γλυκιά και εκδηλωτική με τη δασκάλα του νηπιαγωγείου μου. Τελικά όλα πήγαν καλά. Ήταν μία χρονιά γεμάτη χαρά, γέλια, ανεμελιά, φιλίες και πολλά νέα μαθήματα.

Μετά από δέκα χρόνια φαντάζομαι τον εαυτό μου να σπουδάζει σε ένα μεγάλο πανεπιστήμιο, σε μια σχολή που με ενδιαφέρει. Να είναι όλη μου η οικογένεια υγιής και ευχαριστημένη με αυτό που έχω επιλέξει να κάνω στη ζωή μου. Εύχομαι να εξακολουθώ να έχω τους ίδιους φίλους και να έχουν καταφέρει και εκείνοι να κάνουν τα όνειρά τους πραγματικότητα.

Φλώρα Καπετανή

ΣΤ,

Από το Δημοτικό έχουν μείνει στο μυαλό μου πολλές αναμνήσεις τις οποίες δεν πρόκειται να ξεχάσω ποτέ! Μερικές από αυτές, ίσως και να μην τις θυμάμαι πολύ καλά, όμως σίγουρα δεν θα ξεχάσω ποτέ ότι όλα αυτά τα χρόνια ήμουν πάντα με τους καλύτερους συμμαθητές. Πώς να αποχωριστώ όλες μου τις δασκάλες, την κ. Νάσια, την κ. Μαρία, την κ. Πέγκυ, την κ. Μαριάννα, την κ. Λουκία και την κ. Κατερίνα, που όλα αυτά τα χρόνια στέκονταν πάντα δίπλα μας και μας βοηθούσαν όποτε τις χρειαζόμασταν. Ακόμα θυμάμαι την πρώτη μέρα στο σχολείο όταν ήμουν «Πρωτάκι». Δεν ήξερα καλά - καλά τον χώρο του σχολείου και κάποιες φορές ίσως να μπερδεύομουν, μέχρι που γνώρισα το «Εκτάκι» μου, το οποίο και αγάπησα πολύ! Πώς να μη συγκρατήσω στο μυαλό μου τις δράσεις που κάναμε με την κ.

Μαρία, την κ. Πέγκυ και την κ. Μαριάννα; Στην πέμπτη δημοτικού που κάναμε τη γιορτή του Πολυτεχνείου μαζί με την κ. Λουκία, αλλά και στη έκτη δημοτικού που κάναμε με την κ. Κατερίνα την καλοκαιρινή και αποχαιρετιστήρια γιορτή της Έκτης. Μετά από όλα αυτά πρέπει να πω ότι το Δημοτικό πέρασε πάρα πολύ γρήγορα!!!!!!

Φαντάζομαι τον εαυτό μου μετά από δέκα χρόνια διαφορετικό από ότι τώρα. Υποθέτω επίσης ότι θα τελειώνω τις πρώτες μου σπουδές και όταν τις ολοκληρώσω, πιστεύω ότι, θα είμαι μια τέλεια δικηγόρος.

Γιάννης Καραδόντης

Από την Α' Δημοτικού μέχρι την ΣΤ' Δημοτικού έχω αμέτρητες αναμνήσεις. Πριν την πρώτη μέρα στο σχολείο στην Α' Δημοτικού ήμουν ανυπόμονος να γνωρίσω τα παιδιά με τα οποία θα είμαι για τα επόμενα έξι χρόνια κι όταν τα γνώρισα ξετρελάθηκα! Ιδιαίτερη έκπληξη μου έκανε η γνωριμία με το εκτάκι μου! Αυτό που θα μου μείνει αξέχαστο στη Β' Δημοτικού ήταν, όταν φυτέψαμε στο δασάκι μικρά δεντράκια. Στη Γ' Δημοτικού θυμάμαι στην κατασκήνωση Kinderland που παίζαμε τα αγόρια ποδόσφαιρο όλη την ώρα. Στη Δ' Δημοτικού θυμάμαι που πέρασα σε αγώνες στίβου και σε αγώνες κολυμβητηρίου, όπου με υποστήριξαν οι συμμαθητές μου. Στην Ε' Δημοτικού κάναμε για πρώτη φορά Stem και στη γιορτή της 17ης Νοεμβρίου σκίσαμε! Η τελευταία τάξη Δημοτικού θα τελειώσει με την καλύτερη

δασκάλα των σχολικών μου χρόνων, την κυρία Κατερίνα Ταταράκη, η οποία μας δίδαξε το μοναδικό YouthPower! Στην καλοκαιρινή γιορτή ήμασταν απολαυστικοί χάρη σε αυτήν και στο Ναύπλιο περάσαμε αξέχαστες στιγμές. Επίσης γνώρισα το πρωτάκι μου, που κάναμε μαζί πολλές δραστηριότητες.

Σε δέκα χρόνια με φαντάζομαι να'χω τελειώσει τα πτυχία μου, να έχω σπουδάσει στο εξωτερικό και η δουλειά μου να είναι παρόμοια με του αγαπημένου μου πατέρα.

Αλίκη Καρούση

Θυμάμαι στην πρώτη Δημοτικού που πρωτομπήκα στην τάξη και αντίκρισα μόνο κάτι ξένα παιδιά, όμως με τα χρόνια αυτά τα παιδιά έγιναν φίλοι μου. Έμπαινα στην αίθουσα κατευθείαν να μιλήσω μαζί τους. Και ξαφνικά ήρθε η στιγμή που όλοι ξέραμε ότι θα 'ρθει καποτε. Ήρθε η ώρα να αποχαιρετήσουμε τις δασκάλες από τις οποίες τόσα μάθαμε, τους φίλους με τους οποίους τόσα περάσαμε και το Δημοτικό. Έκλεισε ο πρώτος μας κύκλος. Τώρα αρχίζει ένας άλλος.

Σε 10 χρόνια θα ειμαι στον προτελευταίο χρόνο της Οδοντιατρικής Σχολής Αθηνών και θα αρχίσω να κάνω αιτήσεις σε σχολές στην Ολλανδία. Θα πάρω τρεις υποτροφίες στις καλύτερες σχολές.

Έλλη Κατρακάζου

Είμαστε μαζί έξι χρόνια. Είμαστε μια ομάδα, μια παρέα και έτσι ελπίζω να παραμείνουμε. Μαζί γεμίσαμε ένα λευκό βιβλίο με άπειρες, γλυκιές αναμνήσεις. Είναι δύσκολο να διαλέξεις μία απ' αυτές, όταν οι περισσότερες αναμνήσεις μου είναι ευχάριστες. Τι να θυμηθώ πρώτα; Τα εκτάκια μας να διαλέγουν πρωτάκι ή μήπως τα λαμπερά μάτια των συμμαθητών μου, όταν κοιτούσαν το εκτάκι τους; Τη μεταφύτευση 24 δέντρων με τους γονείς μας ή τους φρούτο-ολυμπιακούς στη Δευτέρα Δημοτικού; Τις οικολογικές δράσεις στην Τρίτη ή την παρουσίαση μας στην Τετάρτη Δημοτικού; Ίσως καλύτερα να θυμηθώ τη Φιλαναγνωσία της Πέμπτης Δημοτικού; Σίγουρο είναι πως θα θυμάμαι τη φετινή σχολική χρονιά χάρη στην εξαιρετική δασκάλα μας, την κ.Ταταράκη που μας εμπιστεύτηκε πιο πολύ από κάθε άλλη δασκάλα.

Ε! Ναι σε εσένα εκεί πέρα μιλάω! Με ακούς; Είμαι εσύ από το παρελθόν. Θυμάσαι μήπως την κ.Ταταράκη ή τους πρώτους σου συμμαθητές; Είσαι απασχολημένη! Διαβάζεις για το μεταπτυχιακό σου! Έχεις αποφοιτήσει απ' την Ιατρική και τώρα βρίσκεσαι στο εξωτερικό! Καλή επιτυχία λοιπόν. Ελπίζω να πετύχεις! Χάρηκα που τα είπαμε...

Χριστίνα Κατρίτση

ΣΤ,

Το Δημοτικό μου φέρνει πάρα πολλές αναμνήσεις από τη ζωή μου που αν αρχίσω να τις αφηγούμαι, δε θα τελειώσω ποτέ. Ξεκινήσαμε από την πρώτη δημοτικού και λέγαμε τότε θα φτάσουμε κι εμείς έκτη. Να πώς πέρασαν τα χρόνια και δεν το καταλάβαμε καθόλου. Θυμάμαι όταν με μερικά παιδιά από την τάξη είχαμε πάει εκδρομή στην Κυλλήνη και είχαμε περάσει πάρα πολύ όμορφα. Πηγαίναμε στις νεροτσουλήθρες, στις πισίνες, γελούσαμε και δεν σταματούσαμε τις βόλτες και τα παιχνίδια. Αυτό που δεν πρόκειται να ξεχάσω ποτέ είναι οι τέλειες γιορτές που κάνουμε κάθε τέλος του χρόνου, που είναι οι αποχαιρετιστήριες γιορτές. Αξέχαστες θα μου μείνουν οι στιγμές μέσα στην τάξη με τους συμμαθητές μου, τις δασκάλες μου, τις δύσκολες αλλά και τις ευχάριστες στιγμές, τα δάκρυα αλλά και τα χαμόγελα. Ένα είναι σίγουρο, ότι το Δημοτικό θα μου λείψει πολύ. Πάντα θα γυρίζω με το μυαλό μου και με την καρδιά μου σε αυτό, θα είναι ένας θησαυρός κρυμμένος στην ψυχή μου.

Μετά από δέκα χρόνια, φαντάζομαι τον εαυτό μου πιο μεγάλο, πιο ώριμο, με μεγαλύτερα όνειρα και περισσότερες εμπειρίες. Θα είμαι στο Πανεπιστήμιο, θα προτιμούσα να είμαι σε πανεπιστήμιο στο εξωτερικό. Θα κουβαλάω μέσα μου περισσότερες αναμνήσεις από το Γυμνάσιο και το Λύκειο, πιο πολλούς φίλους, πιο πολλούς στόχους. Θα αγωνίζομαι να πραγματοποιήσω τα όνειρά μου. Ελπίζω να μη με έχει ξεχάσει κανένας και καμία φίλη μου και όλοι μαζί αγαπημένοι να προχωράμε στη ζωή μας.

Μαρίλη Κουδούνη

Σε αυτό το σχολείο δεν έχω πάρα πολλές αναμνήσεις από το Δημοτικό, διότι ήρθα και μπήκα σε αυτή την υπέροχη ομάδα στην Πέμπτη δημοτικού. Παρόλα αυτά όμως, οι περισσότερες αναμνήσεις που έχω είναι φανταστικές και απίθανες! Αυτή όμως που λάτρεψα πιο πολύ από όλες είναι η εκδρομή που πήγαμε πέρσι στην Κυλλήνη! Ήταν τέλεια, γιατί παίζαμε όλη την ώρα, γελούσαμε και κολυμπούσαμε με τα περισσότερα παιδιά της τάξης. Δεν θα ξεχάσω ποτέ πόσο ωραία είχαμε περάσει...

Σε δέκα χρόνια θα είμαι 22...Μου φαίνεται απίθανο... Αυτή τη στιγμή στο μυαλό μου με φαντάζομαι φοιτήτρια σ'ένα εξαιρετικό πανεπιστήμιο στο εξωτερικό ή και στην Ελλάδα. Θα σπουδάζω ιατρική και θα ταξιδεύω σε διάφορες εξωτικές χώρες! Θα έχω πολλούς φίλους

και θα περνάω τη ζωή μου όσο καλύτερα μπορώ...Ελπίζω σε δέκα χρόνια, όταν διαβάζω αυτό εδώ το κείμενο να έχω πετύχει στη ζωή και σε αυτά που θέλω!

Μαρία Κυρίτση

Τι να πρωτοθυμηθώ από τα έξι αξέχαστα χρόνια στο Δημοτικό! Η μοναδική υποδοχή από τα «εκτάκια» μας στην Α΄ Δημοτικού ήταν πραγματικά μια ιδιαίτερη έκπληξη για εμένα. Με έκαναν να αισθανθώ ασφαλής στο νέο μου σχολικό περιβάλλον και μού έδωσαν μεγάλη αυτοπεποίθηση. Δεν θα ξεχάσω, επίσης, την ημέρα που το δικό μου «εκτάκι» μού διάβασε στον κήπο του σχολείου το αγαπημένο μου βιβλίο. Ιδιαίτερα θυμάμαι και την καλοκαιρινή γιορτή στο τέλος της Α΄ Δημοτικού, στην οποία παρουσιάστηκα μπροστά στο γεμάτο θέατρο του σχολείου σαν ένα όμορφο λουλουδάκι! Αξέχαστα, επίσης, θα μείνουν το πρώτο παζάρι στη Γ΄ Δημοτικού, η ψυχαγωγική εκδρομή σε κατασκήνωση στο τέλος κάθε σχολικής χρονιάς, οι παραστάσεις στις οποίες συμμετείχα, τόσο στο θεατρικό όσο και στη χορωδία, η αγάπη και η προσφορά των δασκάλων μου. Φέτος, στην τελευταία και αξέχαστη τάξη του Δημοτικού, απολαύσαμε τη μαγεία της ποίησης και μιλήσαμε για σημαντικά ζητήματα της ζωής μας μέσα από το πρόγραμμα YouthPower. Τέλος, έγινα και εγώ «εκτάκι» και δημιούργησα μια βαθιά φιλία με το μοναδικό μου «πρωτάκι»!

Τα χρόνια, όμως, κυλάνε σαν νερό... Μετά από δέκα χρόνια ονειρεύομαι να ζω την κάθε μέρα με την ίδια χαρά και ικανοποίηση που νιώθω τώρα. Να έχω κοντά μου αγαπημένους, αυθεντικούς ανθρώπους, οι οποίοι θα με εμπνέουν να δημιουργώ και να βελτιώνομαι συνεχώς.

Φαίη Κωνσταντινίδη

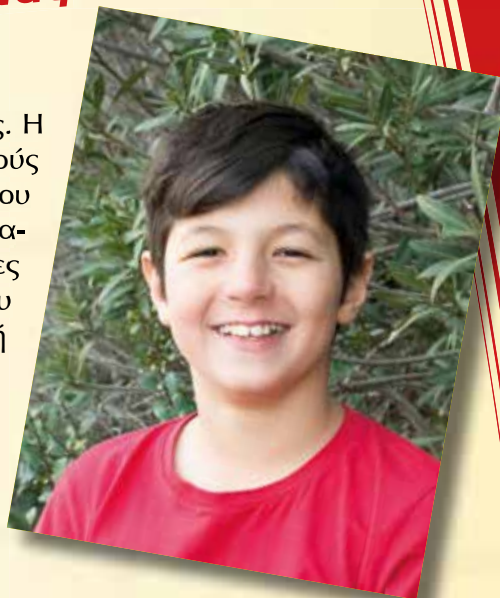
Δυστυχώς ή ευτυχώς σε λίγο καιρό θα πάω Γυμνάσιο, κάτι που σημαίνει πως οι πιθανότητες να είμαι μαζί με τους ίδιους συμμαθητές σε μια τάξη στο μέλλον είναι ελάχιστες. Έχω πολλές καλές αναμνήσεις από εκεί. Μία απ' αυτές είναι το πρώτο πάρτι έκπληξη, το οποίο ήταν για την κυρία Φρόσω, τη δασκάλα Αγγλικών μας στην τετάρτη Δημοτικού. Ήταν ιδέα μιας συμμαθήτριάς μου, η οποία έφερε και τα περισσότερα πράγματα. Το σχέδιο ήταν μόλις θα έμπαινε μέσα η κυρία Φρόσω να της λέγαμε χρόνια πολλά. Ήθελα πάρα πολύ να φέρω και εγώ πράγματα για το πάρτι με αποτέλεσμα να σκέφτομαι μόνο αυτό. Όμως για κάποιο παράξενο λόγο ξέχασα να φέρω πράγματα και στενοχωρήθηκα πάρα πολύ. Ήταν μία από τις πιο ντροπιαστικές μου στιγμές στο Δημοτικό. Είναι στιγμές σαν αυτή που μένουν αξέχαστες, χαραγμένες μέσα στη μνήμη μας.

Τώρα τελευταία πολλοί συγγενείς μου με ρωτάνε πώς φαντάζομαι τον εαυτό μου σε δέκα χρόνια. Η απάντησή μου δεν είναι ποτέ ίδια καθώς όσο πιο πολύ καιρός περνά, τόσο πιο πολύ αλλάζει και η άποψή μου σε θέματα που σχετίζονται μ' αυτήν την ερώτηση. Αυτή τη στιγμή πιστεύω πως σε δέκα χρόνια θα είμαι πιο ψηλή και πιο όμορφη. Θα είμαι ακόμη φοιτήτρια και θα παίρνω το πρώτο μου πτυχίο στα οικονομικά. Ταυτόχρονα θα δουλεύω για να έχω χρήματα και για τον εαυτό μου, διότι οι γονείς μου δεν θα είναι εκεί να μου δίνουν χρήματα. Θα σπουδάζω στο UCL μαζί με άλλους φίλους μου. Οι γονείς μου θα με επισκέπτονται κάθε μήνα, διότι το Πανεπιστήμιο που θα πηγαίνω θα είναι στο Λονδίνο. Επίσης θα πηγαίνω πολύ πιο συχνά στα μαγαζιά, άλλες φορές με παρέα και άλλες χωρίς. Μάλιστα τα περισσότερα Σάββατα θα τα περνά κάνοντας βόλτες και πηγαίνοντας στα σινεμά μαζί με τους φίλους μου. Πάνω απ' όλα θα είμαι ευτυχισμένη, διότι θα σπουδάζω κάτι που θα μου αρέσει.

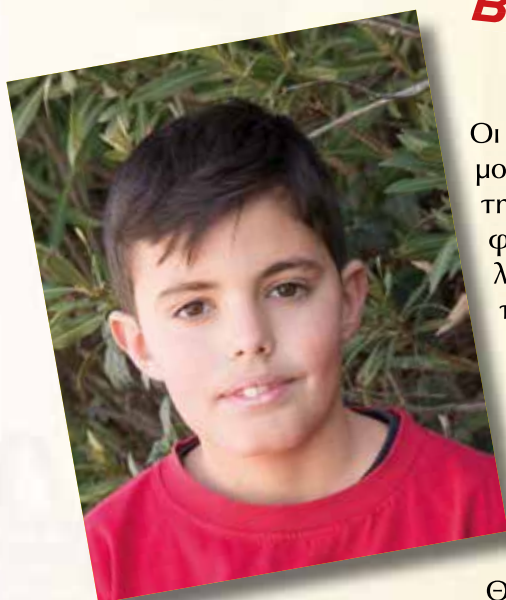
Δημοσθένης Λιούτας

Οι ξεχωριστές αναμνήσεις από το Δημοτικό είναι πολλές. Η καλύτερη για εμένα είναι οι φίλοι μου, καθώς χωρίς αυτούς δεν θα είχα τόσες ωραίες αναμνήσεις από τα παιχνίδια που παίζαμε. Μία άλλη ξεχωριστή ανάμνηση είναι όλες οι δραστηριότητες που κάναμε με τις κυρίες μας. Όλες οι δασκάλες μας ήταν πολύ καλές και ήθελαν να έχουμε αναμνήσεις που θα τις θυμόμαστε. Επίσης για εμένα θα είναι η καλοκαιρινή γιορτή που θα κάνουμε στις 7 Ιουνίου, θα είναι επίσης και ο χορός αποφοίτησης.

Τον εαυτό μου μετά από δέκα χρόνια τον φαντάζομαι πολύ ώριμο. Δεν είμαι ακόμα σίγουρος για το τι δουλειά θα κάνω, όταν μεγαλώσω, αλλά μου αρέσει πιο πολύ αυτή του οδοντιάτρου όπως του παππού μου. Πιστεύω πως μπορώ να τα καταφέρω, αν διαβάζω. Θέλω να είμαι ακόμα με τους φίλους μου, όταν μεγαλώσω και να μην χαθούμε. Με φαντάζομαι να έχω ένα ωραίο χόμπι για να συναντιέμαι με τους φίλους μου και να παίζουμε ποδόσφαιρο. Θέλω να έχω ένα σπίτι όχι πολύ μεγάλο, γιατί δεν με εντυπωσιάζουν τα μεγάλα σπίτια. Ένα σημαντικό πράγμα που θέλω να κάνω είναι να κάνω διάφορες φιλανθρωπίες ώστε να βοηθάω άπορες οικογένειες. Το τελευταίο και το πιο σημαντικό είναι να είμαι ευτυχισμένος στη ζωή μου, γιατί δεν μπορώ να γυρίσω τον χρόνο πίσω. Εύχομαι λοιπόν να ευχαριστιέμαι την κάθε στιγμή που ζω.

Βασίλης Μαντζουράνης

Οι ξεχωριστές μου αναμνήσεις από το Δημοτικό είναι ότι γνώρισα νέα παιδιά. Μέχρι την έκτη Δημοτικού έκανα πολλούς νέους φίλους, όπως τον Δίο, τον Γιάννη και πολλούς άλλους. Στο Δημοτικό μου άρεσε να παίζω με τους φίλους μου. Δεν θα ξεχάσω ποτέ τη στιγμή που είχαμε μπει μέσα σε μια τάξη και είχαμε κλειδωθεί μέσα με κάποια αγόρια και αναγκαστήκαμε να βγούμε έξω από ένα παράθυρο. Επίσης όλες οι δασκάλες μου ήταν η μία καλύτερη από την άλλη και δεν θα ξεχάσω ποτέ καμία.

Θα σας γελάσω τώρα, επειδή δεν μπορώ να φανταστώ πώς θα είμαι μετά από δέκα χρόνια. Μάλλον θα είμαι ψηλός, δεν θα έχω μούσι και σίγουρα δεν θα πηγαίνω τότε Δημοτικό. Εύχομαι σε όλους τους συμμαθητές μου να είναι καλά και ευτυχισμένοι και να θυμούνται τα πράγματα που κάναμε μαζί στο Δημοτικό.

Κωνσταντίνα Μείμετέα

Στο Δημοτικό πέρασα τέλεια και δεν θα το ξεχάσω ποτέ!!!! Έχω άπειρες αναμνήσεις καλές και κακές αλλά οι περισσότερες αστείες από αυτά τα έξι χρόνια που πέρασα με τους συμμαθητές μου.... Θυμάμαι τότε που παίζαμε όλοι μαζί κυνηγητό κάθε μέρα σε κάθε διάλειμμα στο προαύλιο του σχολείου και πάντα κυνηγούσανε τα κορίτσια. Θυμάμαι επίσης στην Τρίτη Δημοτικού που φυτέψαμε και ονομάσαμε τα δικά μας δεντράκια στο Δασάκι και μετά κάθε μέρα για δυο χρόνια πηγαίναμε στις βρύσες της τουαλέτας και γεμίζαμε μεγάλα μπουκάλια με νερό και τα ποτίζαμε!!!! Δεν θα τα ξεχάσω ποτέ.... Μετά από δέκα χρόνια θα έχουμε τελειώσει το σχολείο και σίγουρα θα έχουμε αλλάξει όλοι.... Εγώ φαντάζομαι τον εαυτό μου να σπουδάζω σε ένα Πανεπιστήμιο, να έχω δικό μου σπίτι και να έχω πάει στο εξωτερικό.

Σοφία Μπαλαφούτα

Στο Δημοτικό είχα πολλές αναμνήσεις. Με τους συμμαθητές μου έχω ζήσει πολλά, με άλλους πιο πριν, με άλλους πιο μετά, άλλα όλους του αγαπάω. Μια στιγμή στο Δημοτικό που θα θυμάμαι για πάντα είναι η πρώτη φορά που πήγα στην Kinderland. Μιας και ήταν πολύ διαφορετική από όλες τις άλλες εκδρομές. Ήταν η πρώτη φορά που κάναμε ό,τι θέλαμε σε εκδρομή, τότε δεν μας άφηναν να πάμε σε ένα μέρος της κατασκήνωσης που εμείς το ονομάσαμε παράδεισο. Επίσης άλλη μία αξέχαστη στιγμή μου ήταν όταν γνωρίσαμε τα πρωτάκια. Αυτό το βλέμμα τους, το «δεν ξέρω πού να πάω, τι να κάνω» μου θύμισε, όταν εμείς ήμασταν στη θέση τους.

Μετά από δέκα χρόνια δηλαδή όταν θα είμαι 22, με φαντάζομαι να τελειώνω το Πανεπιστήμιο και να σκέπτομαι αν θα κάνω μεταπτυχιακό και με εξίσου καλούς φίλους, όμως πιστεύω ότι δεν θα έχουμε χαθεί. Επίσης να διαβάζω βιβλία και να τα αγαπώ. Τώρα για το τι άλλο δεν μπορώ να ξέρω...

Κωνσταντίνος Πανοδήμος

Από το Δημοτικό έχω πολλές αναμνήσεις. Μια από αυτές ήταν η πρώτη μέρα στην Πρώτη Δημοτικού. Όπως όλοι την πρώτημέρα στο Δημοτικό είχαμε μια αμηχανία αν θα βρούμε φίλους ή όχι. Αν θα καταφέρουμε να μάθουμε μαθηματικά ή γλώσσα και όλα τα άλλα μαθήματα. Εγώ προσωπικά φοβόμουν πως δεν θα μάθω ποτέ να γράφω με μικρά γράμματα, γιατί είχα μια δυσκολία στο νήπιο. Μια ακόμη ανάμνηση που λογικά θα τη θυμάμαι είναι η πρώτη μέρα στο σχολείο στην Ε' Δημοτικού γιατί ήμουν καινούργιος και δεν ήξερα κανέναν, αλλά με τον καιρό τους γνώρισα.

Πώς φαντάζομαι εμένα σε δέκα χρόνια; Νομίζω πως τέτοια εποχή θα σπουδάζω. Νομίζω πως θα είμαι στην Ελλάδα. Δεν ξέρω ακριβώς πώς θα είμαι, απλώς θέλω να έχω περάσει σε μια καλή σχολή.

Μάρα Τσιβγούλη

Το Δημοτικό μου έμαθε πολλά. Εκτός από ότι μου έδωσε πολλές γνώσεις, μου έδωσε επίσης τη δυνατότητα να γνωρίσω παιδιά με τα οποία γίναμε φίλοι. Η πιο χαραγμένη μνήμη στο μυαλό μου είναι η πρώτη Δημοτικού, γιατί ήταν κάτι πολύ διαφορετικό για μένα, αλλά και για κάθε πρωτάκι. Στην αρχή φοβόμουν πολύ, δεν ήξερα τίποτα ούτε που ήταν οι τουαλέτες ούτε που ήταν οι τάξεις. Άλλα στο τέλος μου άρεσε πολύ. Είμαι σίγουρη πως στη μνήμη μου θα μείνει η έκκτη, γιατί από τη μία η έκκτη είναι μια πολύ ωραία αλλά και λίγο στενάχωρη τάξη, διότι δεν θα ξαναείμαι με αυτά τα παιδιά που έχω δεθεί πολύ.

Σε δέκα χρόνια φαντάζομαι τον εαυτό μου να σπουδάζω αυτό που θέλω και να είμαι ευτυχισμένη έχοντας τους φίλους που θα έχω επιλέξει. Η αλή-

θεια είναι ότι δεν ξέρω που θα σπουδάσω ή τι θα σπουδάσω αλλά εγώ θέλω να σπουδάσω Νευρολογία στην Αμερική σε ένα πολύ καλό Πανεπιστήμιο, το ξέρω ότι θέλει πολύ δουλειά, όμως εγώ πιστεύω ή τουλάχιστον έτσι θέλω να πιστεύω ότι μπορώ να το κάνω.

Παιδιά μου αγαπημένα,

Μια πολύ ξεχωριστή χρονιά έφτασε στο τέλος της. Ήρθε η ώρα να αποχαιρετήσετε το Δημοτικό και να διαβείτε το κατώφλι του Γυμνασίου. Νέοι χώροι, νέα βιβλία, νέες ιδέες, νέα μαθήματα, νέα πρόσωπα, νέες εμπειρίες σας περιμένουν. Οι γνώσεις και οι αξίες που αποκτήσατε στο Δημοτικό, οι φιλίες και οι αναμνήσεις που «χτίσατε», σας κάνουν να ατενίζετε με αυτοπεποίθηση το μέλλον.

Προχωρήστε άφοβα μπροστά σεβόμενοι τον εαυτό σας και τον συνάνθρωπο, γιατί ο σεβασμός στους άλλους δίνει αξία και σε σας τους ίδιους.

Ανοίξτε τα φτερά σας, πετάξτε σε νέους ουρανούς, φτάστε όσο πιο ψηλά μπορείτε. Μη σταματήσετε ποτέ να ακολουθείτε τα όνειρά σας με πάθος, ενθουσιασμό και εμπιστοσύνη στις δυνάμεις σας.

Να ΖΕΙΤΕ την κάθε σας στιγμή με όλο σας το «είναι», να δίνετε αξία σε ό,τι ΑΓΑΠΑΤΕ και μη σταματήσετε ποτέ να ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ, γιατί η γνώση είναι δύναμη.

Εύχομαι η ζωή σας να είναι ένα μακρύ και όμορφο ταξίδι, γεμάτο εμπειρίες, επιτυχίες και χαρούμενες στιγμές.

Θα έχετε πάντα μια θέση στην καρδιά μου

Με απέραντη αγάπη

Η δασκάλα σας

Νάσια Παπαφυσώρου

Αντώνης Βλάχος

Δεν θα ξεχάσω ποτέ τη γιορτή της 28ης Οκτωβρίου στην Στ' Δημοτικού. Μέσα από αυτήν βιώσαμε όλοι μας τον αγώνα των Ελλήνων για την απελευθέρωση από τους Γερμανούς.

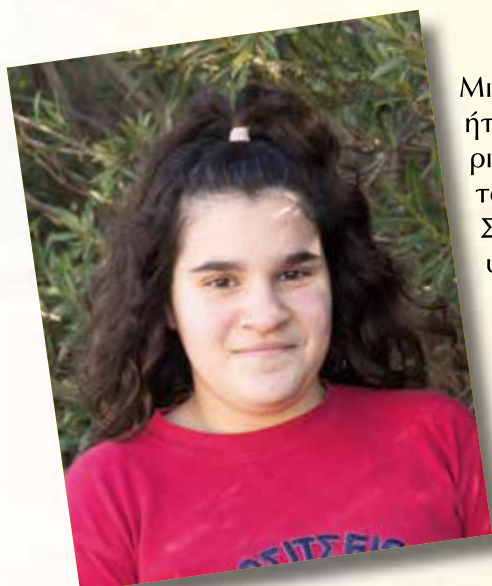
Δεν ξέρω που θα βρίσκομαι σε 10 χρόνια από τώρα, αλλά ονειρεύομαι να βρίσκομαι στο Τόκιο (στην Ιαπωνία). Πάντα μου άρεσε αυτή η πόλη γιατί έχει πολύ προηγμένη τεχνολογία.

Αντωνία Γαλανού

Μια από τις ξεχωριστές αναμνήσεις του Δημοτικού ήταν όταν πήγαμε με τους συμμαθητές μου στο Ιστορικό Μουσείο για να δούμε τα αρχαία πράγματα από το 1821 μέχρι και λίγα χρόνια πριν.

Σε 10 χρόνια φαντάζομαι πως θα έχω γίνει ακόμα πιο ψηλή και θα είμαι για σπουδές στην Ισπανία, Ιταλία και Γερμανία.

Ζωή Γκίνη

Το να έχω εσάς για τάξη μου είναι ένα από τα καλύτερα πράγματα που έχουν συμβεί στη ζωή μου! Δεν θα σας ξεχάσω ποτέ! Μπορεί να τσακωνόμαστε αλλά κατά βάθος ξέρω πολύ καλά ότι είμαστε και αγαπημένοι μεταξύ μας! Θα παραμείνουμε φίλοι όσο μακριά και αν ζούμε στο μέλλον! Αυτό το υπέροχο ταξίδι θα μας μείνει αξέχαστο για χρόνια! Σας αγαπώ όλους!!!! Σε 10 χρόνια θα είμαι 22 χρονών. Θα είμαι στο τελευταίο έτος του Πανεπιστημίου και θα έχω ολοκληρώσει τις σπουδές μου στις ξένες γλώσσες. Ελπίζω να διατηρήσω τις φιλίες μου και ελπίζω να έχω αρκετό ελεύθερο χρόνο για να κάνω μεγάλα και ενδιαφέροντα ταξίδια με τις φίλες μου. Εύχομαι να είναι όλη η οικογένειά μου καλά και να είμαστε όλοι ευτυχισμένοι!!!

Χρήστος Γκίνης

Όταν πήγα στο σχολείο την πρώτη μέρα είχα μόνον έναν φίλο, τον Αντώνη. Τη δεύτερη μέρα ο Αντώνης έλειπε από το σχολείο επειδή ήταν άρρωστος. Στο διάλειμμα βγήκα έξω, βρήκα τη δασκάλα μου, η οποία ήταν τότε η κυρία Αθήνα, και της είπα ότι ο Αντώνης δεν είχε φανεί. Εκείνη μου πρότεινε να πάω να παίξω με τον Γιάννη και τον Άρη. Άπο τότε γνωριζόμαστε με τον Γιάννη και τον Άρη και τώρα είμαστε οι καλύτεροι φίλοι. Δέκα χρόνια μετά φαντάζομαι ότι θα είμαι όμορφος, ψηλός και με λιγότερα κιλά. Επίσης, θα έχω τελειώσει το σχολείο και ελπίζω να έχω περάσει στο Πανεπιστήμιο και να σπουδάζω. Θα έχω γίνει αρκετά ανεξάρτητος, θα έχω δίπλωμα οδήγησης και επειδή δε θα έχω πιάσει δουλειά ακόμα, θα οδηγώ το αμάξι των γονιών μου. Τέλος, σκέφτομαι ότι θα ετοιμάζομαι να πάω φαντάρος.

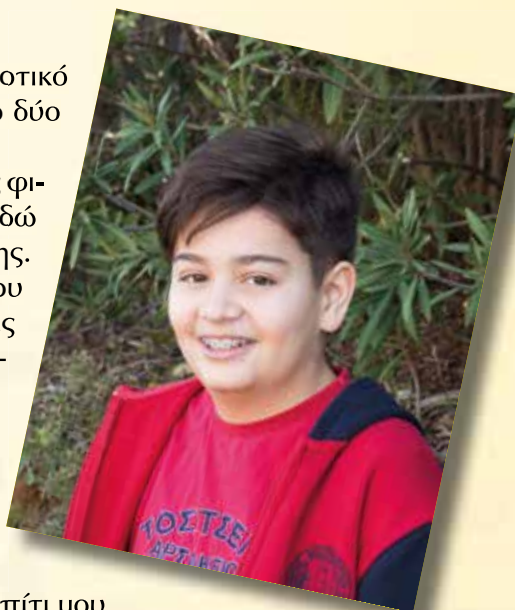
Ορφέας Δέδες

Οι καλύτερες αναμνήσεις μου από το Δημοτικό είναι πολλές. Σε αυτό το σχολείο είμαι μόνο δύο χρόνια αλλά νιώθω πως έχω γεννηθεί εδώ.

Για αρχή να πω πως εδώ έκανα τις καλύτερες φίλίες. Αν εξαιρέσω κάποιες άσχημες στιγμές, εδώ πέρασα καλύτερα από όλα τα σχολεία της Γης. Οι αγαπημένες μου στιγμές ήταν αυτές που βρισκόμουν με τους φίλους μου ή με τις φίλες μου στο προαύλιο του σχολείου και συζητούσαμε ή παίζαμε.

Κάποιες φορές καθόμασταν και απλά μιλούσαμε, μα γελούσαμε τόσο πολύ που κάποιες φορές δεν θέλαμε να χτυπήσει κουδούνι ΠΟΤΕ!!!

Με φαντάζομαι σε δέκα χρόνια να δουλεύω ως Οδοντίατρος ή Δημιουργός Ταινιών. Το σπίτι μου νομίζω πως θα είναι τετραώροφο, με ένα στούντιο μουσικής και θα έχω μια όμορφη και καλή γυναίκα.

Νικόη Ζεργιώτη

Εγώ δεν είμαι πολλά χρόνια στο σχολείο... για την ακρίβεια τρία. Όμως πέρασα αξέχαστες στιγμές που θα μείνουν για πάντα χαραγμένες στην καρδιά μου!!! Αγαπώ όλους τους συμμαθητές μου πάρα πολύ και θα μου λείψουν αφάνταστα... Οι στιγμές που πέρασα μαζί τους είναι άπειρες αλλά τις θυμάμαι όλες μία μία γιατί ήταν, είναι και θα είναι οι καλύτερες !!! Αν αρχίσω να τις λέω, δε θα τελειώσω ποτέ !

Σε 10 χρόνια τον εαυτό μου τον φαντάζομαι ψηλό, με ξανθά μαλλιά και λεπτό σώμα. Να σπουδάζω σε ένα καλό πανεπιστήμιο και να μένω με τις κολλητές μου, αν γίνεται αυτό!!! Αλλά δε

θέλω να βιάζομαι και να σκέφτομαι μελλοντικά. Προς το παρόν είμαι μια χαρά με τις φίλες μου, τους γονείς μου και αυτό μου φτάνει!!!

Σοφία-Ιωάννα Μαραλήτου

Δεν θα ξεχάσω στην Γ' δημοτικού, στο μάθημα των Γαλλικών, κάθε φορά πριν μπει η κ. Έφη, η δασκάλα μας, στην τάξη, παίζαμε με τη Μούλα. Θα αναρωτιέστε ποια είναι η Μούλα... Η Μούλα είναι μία λούτρινη καμηλοπάρδαλη που κάθε φορά όλοι τσακωνόμασταν, πώς θα την ονομάσουμε. Μέχρι που αποφασίσαμε να την ονομάσουμε Μούλα. Πώς βγήκε αυτό το όνομα; Δεν ξέρω... Κάτι ακόμα που δεν θα ξεχάσω ποτέ είναι την τελευταία μέρα στην Ε' δημοτικού. Συγκίνηση και κλάμα όλα τα κορίτσια της τάξης!

Σε δέκα χρόνια από τώρα θα είμαι 22 χρονών, θα σπουδάζω στην Ιατρική Σχολή Αθηνών και θα προετοιμάζομαι για να κάνω ειδικότητα ορθοπαιδικός χειρουργός. Θα έχω πάρει όλα μου τα πτυχία και των ξένων γλωσσών και θα δουλεύω ειδικευόμενη στο Νοσοκομείο ΜΗΤΕΡΑ μέχρι να φτιάξω το δικό μου ιατρείο. Θα έχω πάρει όμως και το διπλώμά μου στο μπαλέτο και στο μοντέρνο και με αυτά θα μπορώ και να διδάξω. Τα επόμενα χρόνια θα συνεχίσω το βιολί και μέχρι τα 22 μου θα μπορώ να παίζω μαζί με τον δάσκαλο μου στο Μέγαρο Μουσικής.

Τίνα Μήτση

Από το δημοτικό έχω άπειρες αναμνήσεις αλλά κάποιες από αυτές είναι ξεχωριστές και έχουν αφήσει ένα στίγμα στην καρδιά μου. Μία από αυτές ήταν όταν στολίζαμε κάθε Χριστούγεννα το δέντρο.

Σε 10 χρόνια φαντάζομαι τον εαυτό μου γεμάτο με γνώσεις και όνειρα. Να σπουδάζω στο Πολυτεχνείο Αρχιτέκτονας και ίσως να ετοιμάζομαι για μεταπτυχιακό. Να έχω μεγάλες επιτυχίες στο Volley και να παίζω στην Εθνική Ελλάδος. Επίσης, με φαντάζομαι να έχω πάρει δίπλωμα οδήγησης και να πηγαίνω βόλτες με τις φίλες μου. Τέλος, με τα εφόδια ζωής που θα μου έχουν δώσει οι γονείς μου και οι δάσκαλοί μου, θα είμαι ένα χρήσιμο μέλος της κοινωνίας, με δράση, προσφορά και αγάπη για τον κόσμο!!!

Κωνσταντίνος Μπεκές

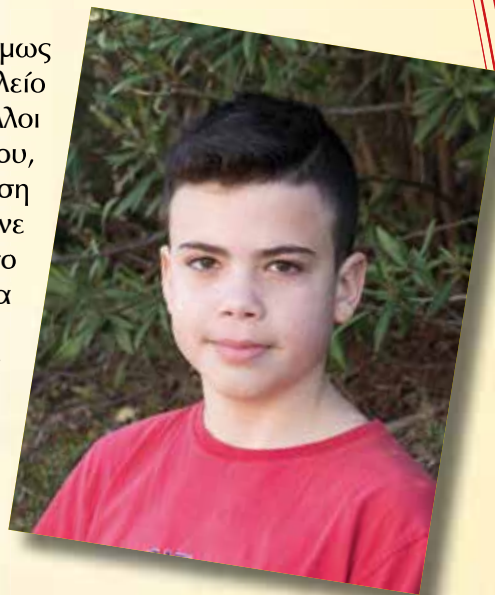
Από το σχολείο δεν έχω πολλές αναμνήσεις. Πιστεύω όμως ότι μια περίοδος που δεν γίνεται να ξεχάσω από το σχολείο είναι η περίοδος των αγώνων. Κάθε χρόνο, εγώ και άλλοι πολύ καλοί αθλητές σαν τον Μπούτσικο, τον Οικονόμου, τον Αλεξόπουλο και άλλους, αγωνιζόμασταν για μια θέση στο σχολικό βάθρο. Κάθε χρόνο το τμήμα μας πήγαινε πολύ καλά στους αγώνες αλλά το καλύτερο ήταν το πόσο διασκεδάσαμε ειδικά όταν έπαιρνε κάποιος από εμάς μια καλή θέση.

Δεν ξέρω πως θα είμαι ακριβώς σε 10 χρονιά αλλά θα ήθελα να καταφέρω να περάσω στο Πολυτεχνείο και να γινώ ένας Ηλεκτρολόγος Μηχανικός.

Για να το κατορθώσω αυτό θα πρέπει να δουλέψω πάρα πολύ. Θα είναι δύσκολο να τα καταφέρω αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να το βάλω κάτω. Θα προσπαθήσω πάρα πολύ. Θέλω να γινώ ένας χρήσιμος άνθρωπος για την κοινωνία.

Ελπίζω να ζω μια ισορροπημένη ζωή, κάτι που εύχομαι για όλους σας. Το ξέρω πως δεν είπα πολλά αλλά αυτά νιώθω. Τα υπόλοιπα θα τα δείξει ο χρόνος.

Καλό καλοκαίρι σε όλους!

Γιάννης Μπούτσικος

Όλα αυτά τα χρόνια στο δημοτικό έχουμε περάσει πολλές υπέροχες στιγμές και έχουμε κρατήσει στη καρδιά μας ξεχωριστές αναμνήσεις! Οι δικές μου αναμνήσεις είναι πολλές.

1) Θυμάμαι την πρώτη μέρα της σχολικής χρονιάς στην πρώτη δημοτικού, όπου κάναμε μια νέα αρχή και νέες φιλίες. Βέβαια εγώ ερχόμουν ήδη με έναν φίλο από το νήπιο.

2) Θυμάμαι που στην Τρίτη δημοτικού στο τελευταίο μάθημα της Μελέτης Περιβάλλοντος, ένας συμμαθητής μου έφερε σε εμένα και σε άλλους 5 φίλους μου από ένα μπουκάλι νερό και όλοι μαζί βγήκαμε από την αίθουσα και παίξαμε μπουγέλο.

3) Στην Τέταρτη Δημοτικού που πήγαμε εκδρομή στην Ακρόπολη.

4) Στην Πέμπτη δημοτικού που αντί να μας πάνε στο Paradise Park μας πήγαν στην Πάρνηθα στο Σέγας.

5) Και φυσικά θυμάμαι με πολλή αγάπη όλα τα θεατρικά-γιορτές που έχουμε κάνει μέχρι τώρα. Σε 10 χρόνια, που θα είμαι 21 ετών, με φαντάζομαι φυσικά πιο μεγάλο και πιο ώριμο. Λογικά θα είμαι φοιτητής Πανεπιστημίου στα Οικονομικά ή στα Μαθηματικά και θα σχεδιάζω το μεταπτυχιακό μου στο εξωτερικό. Φαντάζομαι ότι θα έχω αρκετό χρόνο να περνάω με τους φίλους μου και πιστεύω ότι όλοι μαζί θα κάνουμε πολλά ταξίδια, θα διασκεδάσουμε και θα συνεχίζουμε να κάνουμε τα αθλήματα που μας αρέσουν.

Φίλιππος Οικονομόπουλος

Έχω πολλές όμορφες στιγμές στο Δημοτικό, αλλά δεν τις θυμάμαι πολύ καλά. Θυμάμαι στη Δευτέρα Δημοτικού στα Αγγλικά που κρυβόμασταν κάτω από τα μπουφάν για να μην κάνουμε μάθημα. Επίσης στην Τρίτη δημοτικού μαλώναμε με τον Γιώργο για το ποιος θα πάρει μια φουσκωτή υδρόγειο. Τελικά την πήρα εγώ και μετά από λίγες μέρες σκίστηκε από τη γάτα μου. Στην Πέμπτη Δημοτικού κάναμε μια γιορτή την οποία δε θα σχολιάσω. Στην έκτη δημοτικού έγινα σημαioφόρος.

Δεν ξέρω πως ακριβώς θα είμαι σε 10 χρονιά αλλά πιστεύω πως θα έχω περάσει σε πανεπιστήμιο στο εξωτερικό. Δεν ξέρω που ακριβώς θέλω να περάσω. Θα μου άρεσε πολύ σε 10 χρόνια να κάνουμε ένα reunion για να ξαναδώ τους παλιούς μου συμμαθητές.

Ιωάννα Παητόγλου

Μια ξεχωριστή ανάμνηση που είχα από το Δημοτικό ήταν η πρώτη μέρα της πρώτης τάξης του Δημοτικού, γιατί φυσικά κανένας δεν γνωριζόταν με κανέναν. Αν και εκείνη την στιγμή ένιωθα πολλή ντροπή, τώρα συνειδητοποιώ ότι ήταν μια πολύ ωραία στιγμή. Επίσης, μία άλλη εξίσου ξεχωριστή εμπειρία μου ήταν όταν φυτέψαμε σε ομάδες τα δικά μας δεντράκια. Τέλος, η καλύτερή μου ανάμνηση πιστεύω ότι ήταν στην Πέμπτη Δημοτικού όταν η δασκάλα μας, κ. Ταταράκη, έβαλε τις καρέκλες μας σε κύκλο και ο καθένας με την σειρά του έλεγε τα προβλήματά του και τι τον απασχολούσε.

Πολλές φορές αναρωτιέμαι πώς θα είμαι σε λίγα χρόνια. Άλλες φορές με φαντάζομαι με επιτυχίες και άλλες με αποτυχίες. Αυτό που πιστεύω εγώ είναι ότι

στην ζωή μου θα προχωράω πάντα μπροστά και όχι πίσω. Θέλω να ασχοληθώ με την ηθοποιία και αν ποτέ μου δοθεί μια ευκαιρία, θα το αποδείξω. Γενικά, μου αρέσει να ψυχαγωγώ τους ανθρώπους με οποιόν τρόπο γίνεται.

Ηλίας Παπαδόπουλος

Έχω πολλές αναμνήσεις από το Δημοτικό και μέσα από αυτές φαίνεται πόσο καλά και ευγενικά είναι τα παιδιά όχι μόνο στην τάξη αλλά και γενικά σε όλο το σχολείο. Για παράδειγμα, φέτος, δυο μέρες πριν την παράσταση της 28ης Οκτωβρίου, κάναμε μια πρόβα στην οποία για κάποιο λόγο, που ούτε εγώ δεν θυμάμαι, είχα κλάψει. Εκνευρισμένος, έφυγα από τη σκηνή, με ακολούθησε ο Νικόλας Ζεϊμπέογλου από το διπλό τμήμα και με παρηγόρησε. Από εκείνη τη στιγμή και έπειτα ο Νίκος είναι αδερφός μου. Ακόμα, αμέτρητες είναι οι φορές που ο Χρήστος με έχει κεράσει κάτι από την καντίνα. Αν έπρεπε να γράψω όλα τα παραδείγματα, θα μου έπαιρνε πάνω από 50 σελίδες. Τον εαυτό μου σε 10 χρόνια τον φαντάζομαι ως φοιτητή στην Οικονομική Σχολή Αθηνών για να βγώ επιχειρηματίας, ενώ θα έχω μια προσωρινή δουλειά ώστε να βγάζω λεφτά.

Ειρήνη Πλανάκη

Έχουν περάσει σχεδόν έξι χρόνια και αυτό που θέλω να θυμάμαι εγώ, είναι οι φιλίες που είχα και θα συνεχίσω να έχω για πολλά ακόμη χρόνια, οι αγώνες του ποδοσφαίρου και όταν η δασκάλα μας έβγαζε έξω για παιχνίδι.

Σε δέκα χρόνια από τώρα φαντάζομαι τον εαυτό μου να σπουδάζει, να έχει πολλούς φίλους, να ζει αγαπημένα με την οικογένειά του, να εκπληρώνει τα όνειρά του και να ζει χαρούμενα και ευτυχισμένα τη ζωή του.

Γιάννης Προεστός

Θυμάμαι στην πρώτη δημοτικού που έκανα τους πρώτους μου φίλους και ποσό καλά περνούσαμε κάθε μέρα που σε όλα τα διαλείμματα παίζαμε και γνωρίζαμε καινούριους φίλους. Στις επόμενες τάξεις θυμάμαι ποσό πολύ βαριόμουν τα Αγγλικά, αλλά τώρα έχω καταλάβει πως οι ξένες γλώσσες είναι σημαντικές για την ζωή. Επίσης, μια από τις πιο ξεχωριστές μου αναμνήσεις ήταν όταν τραβήξαμε την πρώτη μας φωτογραφία και τέλος θυμάμαι ποσό ευχάριστα περνούσα όταν κάναμε αστεία και γελούσα με τους φίλους μου. Μετά από 10 χρονιά όταν θα είμαι 22 χρονών πιστεύω πως θα είμαι ψηλός, θα έχω μούσια και θα είμαι γυμνασμένος.

Μαρίλια Σαμοΐλη

Θυμάμαι στην Τρίτη δημοτικού που το διαθεματικό μας ήταν τα «Παιχνίδια». Κάναμε μια παρουσίαση στους γονείς και μετά η κ. Μαριάννα μας έδωσε μια σβούρα. Την έχω ακόμη στο δωμάτιό μου.

Στην Τετάρτη Δημοτικού, κάναμε μια παράσταση «Ψάχνοντας την αγάπη», αν θυμάμαι καλά. Η κ. Άννα την σκηνοθέτησε. Βγήκε πολύ όμορφη και την θυμάμαι με πολλή αγάπη!

Θα μου λείψουν όλοι οι συμμαθητές μου!

Φαντάζομαι πως σε 10 χρόνια θα έχω αρχίσει να σπουδάζω και θα εκδοθούν τα βιβλία μου στην αγορά. Ελπίζω να έχουν όλοι το μέλλον που θέλουν.

Μαργαρίτα Σπύρου

Από το δημοτικό, έχω ΑΠΕΙΡΕΣ αναμνήσεις αλλά λίγες είναι οι ξεχωριστές, αυτές που θα θυμάμαι για πάντα. Μία από αυτές είναι η πρώτη μέρα στην Πρώτη Δημοτικού. Θυμάμαι χαρακτηριστικά όλες τις λεπτομέρειες εκείνης της ξεχωριστής ημέρας: ήμουν πολύ αγχωμένη αλλά και χαρούμενη που θα γνώριζα τους καινούριους μου συμμαθητές με τους οποίους θα περνούσα τα υπόλοιπα έξι χρόνια. Δεν θα το ξεχάσω ποτέ!

Δεν έχω ακόμα σκεφτεί τι δουλειά θα ήθελα να κάνω όταν μεγαλώσω, αλλά είμαι σίγουρη πως ό,τι δουλειά και να επιλέξω, θα την απολαμβάνω. Ένα μόνο είναι σίγουρο: θα κρατάω σίγουρα επαφές με τους τωρινούς, υπέροχους συμμαθητές μου και δεν θα σταματήσω ποτέ να τους αγαπώ και να τους σκέφτομαι ακόμα και να περάσουν δεκάδες χρόνια, καθώς οι πραγματικές φιλίες είναι αιώνιες.

Κωνσταντίνη Σταμούλη

Αυτά τα έξι χρόνια ήταν αξέχαστα. Στη ζωή όλα τα ωραία πράγματα έχουν τέλος. Μικρό παιδάκι ήρθα, βγαίνω όμως μεγάλη σε γνώσεις και φιλίες! Πάντα θα θυμάμαι πόσο ωραία περνάμε όλοι μαζί! Στις εκδρομές, στα προγράμματα που κάνουμε, αλλά και κάθε μέρα που την περνάμε όλοι μαζί, σαν οικογένεια! Κάθε χρόνο έχω μια νέα γνώση, μια νέα φίλια! Σε λίγες μέρες, δεν θα είμαστε όλοι μαζί. Κοιτάω τις παλιές φωτογραφίες και ένα δάκρυ κυλάει, δάκρυ χαράς, δάκρυ αναμνήσεων. Μαζί σας έμαθα να είμαι ο εαυτός μου... σας το χρωστάω. Θυμάστε τον κύκλο με την κυρία Κατερίνα; Εκεί όλοι μάθαμε να σεβόμαστε ο ένας τον άλλο. Κάθε μέρα είναι και ένα νέο μάθημα! Όλες οι γιορτές που κάναμε θα μου μείνουν αξέχαστες!

Η τελευταία όμως θα μείνει στην καρδιά μου! Θυμάστε τότε, στην Πρώτη Δημοτικού, που μας έπαιρναν τα εκτάκια μας αγκαλιά και διαβάζαμε βιβλία; Τώρα το κάναμε κι εμείς αυτό! Όλες μας τις δασκάλες τις αγάπησα πολύ. Με έμαθαν πολλά. Δεν θα τα ξεχάσω ποτέ! Θυμάμαι σαν χθες, την πρώτη μέρα. Όμως φτάσαμε στο τέλος... Μεγαλώσαμε! Εύχομαι να μην χαθούμε ποτέ!

Σε δέκα χρόνια από τώρα, εύχομαι να με θυμάστε! Εγώ θα σας θυμάμαι σίγουρα! Με φαντάζομαι φοιτήτρια Ιατρικής. Εύχομαι να καταφέρω να περάσω με την πρώτη! Απ' ό,τι ξέρω, δηλαδή απ' ό,τι μου μάθατε, όλα τα όνειρα πραγματοποιούνται με κόπο, μεράκι και προσπάθεια! Με μάθατε να τολμάω και να προσπαθώ μέχρι το τέλος. Μην ξεχνάτε πως πάντα θα έχετε μια θέση στην καρδιά μου, όσα χρόνια κι αν περνάνε!

Αριάδνη Ταρακτζόγλου

Σε αυτό το σχολείο μου δημιουργήθηκαν άπειρες αναμνήσεις αλλά υπάρχουν κάποιες που θα μου μείνουν για πάντα αξέχαστες. Μια από αυτές ήταν η πρώτη μέρα στην Πρώτη Δημοτικού. Θυμάμαι ότι ήμουν τόσο αγχωμένη και τόσο φοβισμένη! Σκεφτόμουν συνέχεια αν θα βρω φίλες και πώς θα είναι η δασκάλα μου. Μια άλλη στιγμή, που ποτέ δε θα ξεχάσω, είναι η τελευταία μέρα της Δευτέρας Δημοτικού, γιατί εκείνη την ημέρα ήμουν πάρα πολύ στενοχωρημένη. Ήταν η μέρα που έφυγε ο καλύτερός μου φίλος από το σχολείο και έκλαιγα. Όταν με είδε η τάξη μου ήρθαν όλοι και με αγκάλιασαν. Τότε κατάλαβα ότι δεν είμαστε απλά συμμαθητές...είμαστε μια οικογένεια που είναι πάντα δίπλα σου όταν τη χρειάζεσαι!!! Και τέλος, φέτος η μέρα που κατάλαβα ότι μας έχει μείνει ένας μόνο μήνας ακόμα σαν ομάδα και υπάρχουν παιδιά που μπορεί να μην ξαναδώ ποτέ!!!

Κανένας δεν μπορεί να ξέρει το μέλλον, όμως όλοι το φανταζόμαστε! Έχω κάνει αμέτρητες φαντασιώσεις με τον εαυτό μου σε 10 χρόνια. Φαντάζομαι πως θα είναι η περίοδος που θα τελειώνω τις σπουδές μου στα Οικονομικά, θα δουλεύω και θα προσπαθώ να γίνω ανεξάρτητη. Τι εννοώ ανεξάρτητη; Να μπορώ να καλύψω με δικά μου χρήματα τις ανάγκες μου και μην εξαρτώμαι αποκλειστικά από τους γονείς μου. Επίσης, ελπίζω να έχω κρατήσει τις φίλες μου από το Δημοτικό και να είμαι πάντα φίλη μαζί τους.

Τζωρτζίνα Τσοηάκη

Αυτά τα 6 χρόνια έζησα καλές αλλά και κακές στιγμές. Όμως θα εστιάσω στις καλές στιγμές. Μια από εκείνες είναι και η πρώτη ημέρα σε αυτό το πανέμορφο σχολείο. Επίσης, θυμάμαι στην Δεύτερα Δημοτικού που είχαμε φυτέψει μικρά πευκάκια μαζί με μία φίλη μας. Μια άλλη φορά μαζί με τους γονείς μας φτιάξαμε κεριά από μακαρόνια και τα βάψαμε χρυσά. Ακόμα, είναι και οι φίλες οι χαρακτήρες και πολλά ακόμα όπως οι δασκάλες. Κάποιες από τις δασκάλες που ξεχώρισα είναι η κ. Νάσια και η κ. Κατερίνα και τις αγαπώ και τις ευχαριστώ πολλαπλάσια. Θυμάμαι μάλιστα πέρυσι την γιορτή του Πολυτεχνείου και τον μοναδικό κύκλο που κάναμε με την κ. Κατερίνα ο οποίος κατάφερε με έναν μαγικό τρόπο να μας ενώσει ακόμα περισσότερο. Αυτές είναι κάποιες από τις καλύτερες αναμνήσεις μου.

Σε 10 χρόνια με φαντάζομαι όμορφη και πετυχημένη. Θα σπουδάζω Ψυχολογία και θα θυμάμαι τις αναμνήσεις του Δημοτικού και θα μεταμορφωνώ όλο και καλύτερες.

Οι αναμνήσεις μου από το Δημοτικό είναι ατελείωτες θα μπορούσα πω. Όλες έχουν πάρει μια σημαντική θέση στην ψύχη μου, όμως είναι μερικές που για μένα είναι ανεκτίμητης αξίας. Είναι σαν διαμάντια, μένουν για πάντα και συνεχίζουν να λαμπυρίζουν για πάντα ακόμα και αν τις έχουμε παραμερίσει για κάτι καινούργιο. Θυμάμαι τότε, την πρώτη μέρα του δημοτικού που πήγα στην τάξη μη γνωρίζοντας κανέναν. Ήταν για μένα όλοι άγνωστοι. Τώρα όμως, 6 χρόνια μετά αποτελούν την δεύτερη οικογένεια μου και είμαι πολύ χαρούμενη γι' αυτό. Τόσες όμορφες αναμνήσεις, χαρές, λύπες τι να πρωτοθυμηθώ; Όταν φτιάξαμε ζαχαρωτά μαζί με την κ. Νάσια για τα Χριστούγεννα στην Δευτέρα Δημοτικού, όταν φτιάξαμε με την κ. Κατερίνα το Πρωτομαγιάτικο στεφάνι στην Πέμπτη Δημοτικού, όταν κάναμε την γιορτή του Πολυτεχνείου, όταν κάναμε το καλοκαιρινό bazaar, όταν κάναμε φέτος για την γιορτή της μητέρας μαζί με την δασκάλα μας μια ωραία χειροτεχνία, όταν, όταν, όταν... Άπειρες αναμνήσεις που δεν μπορούν να αποτυπωθούν σε ένα χαρτί άλλα μπορούν να μείνουν για πάντα στην καρδιά μου. Σε 10 χρόνια από τώρα φαντάζομαι τον εαυτό μου να έχω τελειώσει τις σπουδές μου στο εξωτερικό και να έχω πάρει μια καλή θέση σε μια μεγάλη εταιρία.

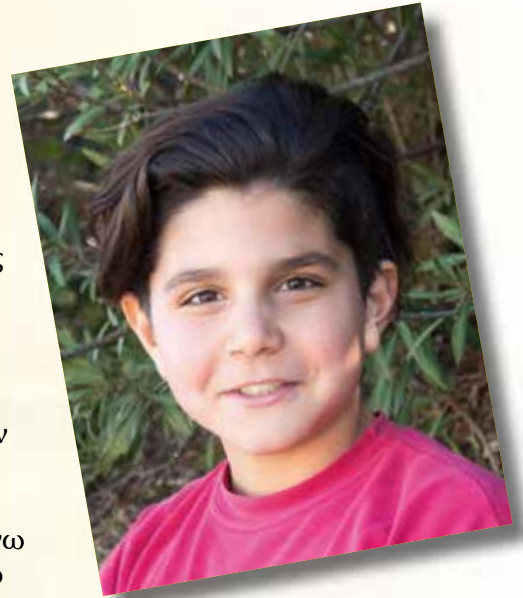
Ναταλία Φλίγγερ

Είμαι σ' αυτό το σχολείο από την Πρώτη τάξη του Δημοτικού. Έκανα παρέες, φίλίες, κολλητές που δεν θα τις ξεχάσω...Κανέναν από την τάξη μου δε θα ξεχάσω (ούτε τις δασκάλες μου βέβαια...) και ελπίζω όσοι με αγάπησαν έτσι όπως πραγματικά είμαι, να νιώθουν πως κι εγώ το ίδιο νιώθω γι' αυτούς...Στην Πρώτη δημοτικού, είχα μία εξαιρετική δασκάλα την κ. Αθηνά. Με βοήθησε να καταλάβω πως το σχολείο είναι μια δεύτερη οικογένεια, μια αγκαλιά που θα με περιμένει κάθε μέρα γεμάτη αγάπη, χαρά και διάθεση για μάθηση...Θυμάμαι τότε που τα εκτάκια μας βρίσκονταν στη θέση που βρίσκομαι εγώ αυτήν την στιγμή... να αποχαιρετήσουν το δημοτικό...Στη Δευτέρα δημοτικού, όπως και φέτος, είχα την πιο γλυκιά δασκάλα, την κ. Νάσια...Με προστάτευε, με αγάπησε πραγματικά όπως και εγώ. Τα προγράμματα που κάναμε, με τραγουδάκια που σκαρφιζόμασταν, τα γλυκά που φτιάχναμε (π.χ. τα σοκολατένια με χρωματιστή τρούφα marshmallows και τα μπισκοτάκια-φατσούλες). Στην Τρίτη δημοτικού, ως δασκάλα είχα την κ. Μαριάννα...Αγαπημένη δασκάλα από όλους μας...Μία ανάμνηση ήταν όταν ντυνόμασταν παιδιά απο διάφορες

περιοχές του κόσμου όπως το Bangladesh. Στην Τετάρτη δημοτικού είχα δασκάλα την κ. Λουκία...Κάτι που μου άρεσε πολύ ήταν η ημέρα που κάναμε μια παράσταση με την θεατρολόγο μας κ. Άννα και αμέσως μετά είχαμε παράσταση στα Γερμανικά...Πέμπτη δημοτικού, με δασκάλα την πιο γλυκιά κ. Κατερίνα...Τώρα αρχίζουν τα πολλά και καλά...Η γιορτή του Πολυτεχνείου, όταν πηγαίναμε στα νηπιαγωγεία (τα σημερινά πρωτάκια)για να τους πούμε για τον καλλιτέχνη Vincent Van Gogh καθώς και το αποχαιρετιστήριο CD που ΟΛΟΙ είχαμε συγκινηθεί... Φτιάσαμε στο τέλος...την Έκτη δημοτικού...Όπως ανέφερα προηγουμένως η κ. Νάσια είναι η δασκάλα μου...Τα πολυαγαπημένα πρωτάκια, η γιορτή της 28ης Οκτωβρίου, η τελική-καλοκαιρινή γιορτή και ΠΟΛΛΑ ακόμη οργάνωσε με κόπο, αγάπη και ενσυναίσθηση η κ.Νάσια...Αγαπώ καθέναν από την τάξη μου ξεχωριστά...Όλους που με αγάπησαν και μου συμπαραστάθηκαν... Σε 10 ολόκληρα χρόνια θα έχουν αλλάξει σχεδόν τα πάντα...Λογικά θα έχω τελειώσει τις σπουδές μου αλλά αυτό εξαρτάται από το τι θα σπουδάσω...Θα είμαι 22 χρονών!Μεγάλη πια, αλλά ευτυχισμένη...Θα είμαι ιατρός(μακάρι)...Θα έχω ωριμάσει...Δε θα είμαι πια μικρό παιδάκι...Δε θα έχω τελειώσει το πανεπιστήμιο αλλά το πιο σπουδαίο θα ήταν αν είχα περάσει Ιατρική Αθήνας!Θα έχω γνωρίσει πολύ κόσμο εφόσον θα είμαι τόσο μεγάλη! Το πιο σίγουρο όμως για το μέλλον, είναι ότι θα μου λείπει το σχολείο...ΠΟΛΥYYYY.Θα κάνω παρέα με παιδιά που ήμουν στο Δημοτικό, στο Γυμνάσιο στο Λύκειο και στο Πανεπιστήμιο.Δε θα έχω ξεχάσει τους/τις συμμαθητές/τριές μου. Δε θα τους ξεχάσω όταν γεράσω, γιατί τόσο αγάπη που μου δώσανε πώς ξεχνιέται;;;

Από το Δημοτικό Σχολείο έχω και είχα πολύ ευχάριστες αναμνήσεις. Μια από τις αναμνήσεις μου είναι ότι σε μία από τις πρώτες τάξεις του δημοτικού φυτέψαμε δέντρα στο δασάκι του σχολείου μας. Επίσης, θυμάμαι ότι όταν πρωτοπήγα στο Δημοτικό είχα μόνο ένα φίλο, τον Γιάννη, αλλά όσο κυλούσε η πρώτη εβδομάδα έκανα κι άλλους φίλους. Και με τους φίλους αυτούς που είχαμε από την Πρώτη Δημοτικού, φτάσαμε ως τα τέλη της Εκτης δημοτικού! Ποτέ δεν θα ξεχάσω πόσο ωραία περνάγαμε στις εκδρομές και πιστεύω πως όλοι περιμέναμε πώς και πώς την εκδρομή στο Ναύπλιο και να παίξουμε μπουγέλο στην Kinderland! Τέλος, μου άρεσαν πάρα πολύ οι κατασκευές που κάναμε και ειδικά πέρσι η Φόρμουλα του STEAM. Σε δέκα χρονιά πιστεύω πως θα είμαι φοιτητής. Όταν γίνω 21 χρονών θα έχω ψηλώσει πολύ, θα έχω μουσάκι και πιο κοντά μαλλιά. Επίσης, μπορεί να έχω αγοράσει αυτοκίνητο. Θα έχω διατηρήσει τις σχέσεις μου με τους περισσότερους παιδικούς μου φίλους και συμμαθητές. Τέλος, υπάρχει περίπτωση να έχω γίνει και θεός!

Αιγλή Χατζηδάκη

Πριν από ακριβώς έξι χρόνια που πρωτοπήγα σε αυτήν την τάξη ένιωθα πολύ περίεργα. Όμως όλοι με έκαναν να νιώσω καλύτερα. Όλοι ταιριάζαμε αμέσως. Όμως μου πήρε πολύ καιρό να μάθω τα ονόματα όλων των παιδιών. Η δεύτερη μέρα στο σχολείο ήταν η καλύτερη, διότι γνωρίσαμε τα Εκτάκια μας που εγώ το ήξερα ήδη, διότι ήταν ο αδερφός μου αλλά δεν ήταν μόνο γι' αυτό. Ήταν, γιατί μαζί με τα Εκτάκια μας παίξαμε μουσικά στεφάνια στο μεγάλο γυμναστήριο του σχολείου μας! Κάτι επίσης, που δεν θα ξεχάσω ποτέ είναι στην Δευτέρα Δημοτικού που σε κάθε διάλειμμα παίζαμε τους πωλητές και τους πελάτες στο μαγαζάκι μας, που το είχαμε φτιάξει μόνοι μας. Και τώρα είμαι εδώ, λίγο πριν τελειώσει αυτό το μαγικό ταξίδι. Γιατί όλα τα ωραία πράγματα κάποτε τελειώνουν. Όταν φτάσω 22 χρονών, δηλαδή σε 10 χρόνια, πιστεύω πως θα είμαι πολύ διαφορετική. Θα είμαι πολύ πιο σοβαρή, διότι αν θέλω να πραγματοποιηθεί το όνειρό μου, να γίνω δικηγόρος, πρέπει να είμαι σοβαρή. Θα σπουδάσω στο Λονδίνο και ύστερα θα επιστρέψω στην Ελλάδα. Θα ντύνομαι με πολύ ωραία και σοβαρά ρούχα και στην δουλειά μου θα φοράω κοστούμια. Θα κάνω μια οικογένεια που θα είναι πολύ αγαπημένη. Όχι απαραίτητα σε 10 χρόνια. Αυτά είναι τα μελλοντικά μου σχέδια. Όμως όσα χρόνια κι αν περάσουν, εγώ ΔΕΝ θα ξεχάσω ποτέ τους συμμαθητές μου. Γιατί οι οικογένειες δεν ξεχνιούνται. Αύτη η τάξη για εμένα είναι από τα καλύτερα πράγματα που μου έχουν συμβεί. Ακόμα και 50 χρονών να φτάσω, εγώ θα τους αγαπώ το ίδιο και αυτούς που ξέρω 6 χρόνια και αυτούς που ξέρω 5,4,3,2 ή 1 χρόνο. Και κάποιοι που λένε ότι δεν μας αγαπούν, εγώ ξέρω ότι κατά βάθος μας αγαπούν, γι' αυτό και σε 10 χρόνια δεν θα ξεχάσουμε ο ένας τον άλλο. Σας αγαπάω πάρα πολύ παιδιά! Σας χρωστάω ένα τεράστιο ευχαριστώ που κάνατε αυτό το ταξίδι ακόμα πιο υπέροχο! Μόνο όταν σας χάσω θα καταλάβω την πραγματική σας αξία και πόσο απαραίτητοι μου είστε. Δεν θέλω να χαθούμε!!!!!!

Ερμίνα Χατζημανωλάκη

Οι αναμνήσεις του δημοτικού ήταν πάρα πολλές και όμορφες. Θυμάμαι τότε που με τη δασκάλα της Δευτέρας Δημοτικού, που τυχαίνει να είναι και αυτή που έχουμε φέτος, είχαμε φτιάξει κάτι κεριά από μακαρόνια και στο τέλος τους βάλαμε και χρυσή μπογιά. Επίσης, θυμάμαι και το Youth Power της Πέμπτης Δημοτικού. Από αυτό το πρόγραμμα μάθαμε να προστατευόμαστε από κινδύνους «ψηφιακούς» αλλά και αληθινούς. Αυτές είναι μερικές από τις αναμνήσεις που θυμάμαι. Δεν τις έγραψα όλες διότι αν τις έγραφα όλες, θα χρειαζόμουν ένα ολόκληρο βιβλίο.

Σε 10 χρόνια φαντάζομαι τον εαυτό μου να σπουδάζει σε μία χώρα του εξωτερικού Ιατρική κρατώντας παρόλα αυτά σχέσεις με τις φίλες μου από το Δημοτικό.

Γιώργος Χρυσός

Οι αγαπημένες μου στιγμές του Δημοτικού ήταν πολλές. Μια από αυτές ήταν στην Πέμπτη Δημοτικού που πήγαμε στην έκθεση Βαν Γκογκ και είδαμε όλες τις μηχανές και πώς σκεφτότανε. Επίσης, θυμάμαι την πρώτη φορά που πήγα στην Kinderland όταν ήμουν Πρωτάκι και μου άρεσε πολύ. Ακόμα, μια από τις αγαπημένες μου στιγμές ήταν φέτος, την πρώτη μέρα του σχολείου, που πήγαμε να δούμε τα πρωτάκια μας για πρώτη φορά. Συμπάθησα το πρωτάκι μου πολύ.

Σε 10 χρόνια φαντάζομαι ότι θα έχω μόλις αποφοιτήσει από την Παλαιοντολογία και θα ψάχνω δουλειά στο εξωτερικό.

ΣΤ1

στιγμές...

στιγμές...

στιγμές...

στιγμές...

ΣΤ₂

Θυμάμαι...

...με αφιερώσεις

*ραντεβού
στις 15 Ιουνίου 2029,
στις 6 το απόγευμα,
στην κεντρική πύλη
του σχολείου μας...*

Οι γονείς μας

Πέρασαν έξι χρόνια από τότε που η πρώτη τσάντα, η πρώτη κασετίνα και τα πρώτα τετράδια και βιβλία, γίνανε μέρος της καθημερινότητάς σας. Και της δικής μας επίσης...

Έξι χρόνια γεμάτα με πρωινά ξυπνήματα, μελέτη, ανακαλύψεις, χαρές, προβληματισμούς, ερωτήματα, φιλίες και αγωνίες κάθε είδους...

Έξι χρόνια – κυρίως – γεμάτα γνώση και καθημερινή εξέλιξη. Και για εμάς και για εσάς...

Και να που έφτασε η στιγμή να ολοκληρώσετε το ταξίδι σας στο δημοτικό και να ανοίξετε τα φτερά σας για άλλα ταξίδια...

Η δική σας αγωνία, τι θα συναντήσετε και πώς θα αντιμετωπίσετε τις καινούργιες προκλήσεις.

Η δική μας, αυτή που είχαμε και θα έχουμε πάντα: να μεγαλώσετε σε ένα σωστό σχολικό περιβάλλον, να αποκτήσετε γνώσεις και να κατακτήσετε αξίες και δεξιότητες, τέτοιες, που να σας κάνουν ολοκληρωμένες προσωπικότητες.

Αγαπημένα μας παιδιά, τα χρόνια που φοιτήσατε στο δημοτικό, θα είναι για πάντα, ίσως, τα πιο ωραία σχολικά σας χρόνια.

Κι εμείς κι εσείς, οφείλουμε ένα πολύ μεγάλο ευχαριστώ στους ανθρώπους που σας περιβάλλανε με την αγάπη τους, την καθημερινή φροντίδα τους και την δημιουργικότητά τους. Στις δασκάλες και στους δασκάλους σας δηλαδή...

Το ταξίδι συνεχίζεται. Τα καλύτερα έρχονται...

Και μην ξεχνάτε: προσπαθούμε πάντα για το καλό σας και είμαστε περήφανοι γι' αυτό που είστε...

**Σύλλογος Γονέων Α΄ Αρσακείου - Τσιτσισιού
Δημοτικού Σχολείου Εκάλης**

Δ.Σ. Συλλόγου Γονέων

Πρόεδρος: Λουκάς Μπαλαφούτας
Αντιπρόεδρος: Ήρα Σαρακηνού Κριέλα
Γραμματέας: Κατερίνα Βουρλάκη Μαραλέτου
Ταμίας: Γιάννης Πέππας
Μέλοι: Αργυρώ Κουσκουμβεκάκη Κουδούνη
Κατερίνα Μυτιληναίου Πανοδήμου
Γιάννης Βασιλόπουλος

2018 - 2019

